

Občan

29. julij / MALI SRPAN 2010, GLASILO OBČINE DESTRNIK, LETO XV, ŠTEVILKA 7 (143)

Čas je za šport

V prvem poletnem mesecu, ko se je vse vrtelo okoli nogometa, ki smo ga spremljali preko TV-zaslonov, smo Destrničani dobili dodatno motivacijo, da šport ne le spremljamo, ampak se ga kdaj tudi sami lotimo na novem igrišču pod šolo, katerega otvoritev je bila predvsem športno obarvana.

24. junija so dobro uro in pol pred uradno otvoritvijo potekale prve nogometne tekme na novem igrišču. Med seboj so se najprej pomerili učenci in učitelji ter učenke in učiteljice OŠ Destrnik-Trnovska vas, v obeh tekmah pa je bila močnejša mlajša ekipa. Sledili sta tekmi med ekipama Mice in Virtuozov, v kateri so prvi nadigrali nasprotno ekipo z rezultatom 3 : 0, ter ekipama EM grada d. o. o. in Gradenj Destrnik d. o. o., z golom prednosti so slavili slednji (rezultat 1 : 2).

Tekmovalni duh se je za nekaj časa polegel in sledila je uradna otvoritev. Najprej so nas razveselili učenci osnovne šole s čisto pravim muzikalom o najbolj znanem slovenskem mačku, ki sliši na ime Muri.

Nato je nekaj besed spregovoril župan Franc Pukšič, ki je poudaril, da je igrišče namenjeno športu in ne uničevanju, hkrati pa izrazil zadovoljstvo, da lahko slavnostno odpre igrišče na predvečer dneva samostojnosti, v dneh, ko je slovensko nacionalno zavest krepil prav športni duh v JAR. Zbrane je nagovoril tudi ravnatelj OŠ Destrnik-Trnovska vas, ki se je zazrl v preteklost in se spomnil vseh izboljšav igrišča, na katerem je tudi sam, takrat še kot športni pedagog, preživel veliko časa.

Sledil je svečani prerez vrvice, to so opravili ravnatelj šole in župan občine ter mladi (naj)športniki Anja Fladung, Sašo Arnuga in Alex Vrečar. Igrišče je nato blagoslovil pater Tomaž Majcen.

Dogajanje pod šolo se je končalo tako, kot se je začelo – z nogometom. Prvi so se med seboj pomerili učitelji (z ravnateljem na čelu) ter svetniki in svetnice, ki so kljub porazu proti učiteljem pokazali, da zna »fuzbal« igrati tudi nežnejši spol. Tekma je bila uvod v finale zmagovalnih ekip Mice in Gradenj Destrnik. Na umetni travi se je bolje znašla ekipa Mice in tako so postali prvi uradni zmagovalci na novem igrišču.

T. U.

Občan

Izdajatelj: Občinski svet Občine Destrnik
 Uredništvo: Ksenija Munda, Tadej Urbanija, Kristina Hauptman, Nada Zupanič in Petra Arnuš
 Glasilo prejemajo vsa gospodinjstva v občini Destrnik brezplačno.
 Medij OBCAN - GLASILO OBČINE DESTRIK je vpisano v razvid medijev pod zaporedno številko 275.
 Naslov uredništva: OBCAN, Vintarovci 50, 2253 Destrnik.
 Telefon: 02/761-92-50
 Telefaks: 02/761-92-52
 E pošta: clanki@casopis-obcan.si
 Časopis OBCAN izhaja v nakladi 900 izvodov
 Prva številka časopisa Občan je izšla 25. julija 1996.
 Odgovorna urednica: Ksenija Munda
 Lektorica: Bojana Kolenko
 Oblikovanje in tehnično uredjanje: Pika, Zmagoslav Šalamun, s.p., Biš 61, 2254 Trnovska vas, 070/670-740
 Tisk: Tiskarna Grafis, Požeg 4, Rače

Projekt "IGRIŠČE POD ŠOLO FAZA II"
je sofinancirala

Fundacija za šport
www.fundacijazasport.org

FUNDACIJA ZA ŠPORT

Projekt "MALO IGRIŠČE Z UMETNO TRAVO"
je sofinancirala

NOGOMETNA ZVEZA SLOVENIJE

INVESTITOR

OBČINA DESTRIK

Projekt "IGRIŠČE POD ŠOLO" je sofinancirala

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT

Dr. Matija Murko se vrača v naš spomin

Pravijo, da se je slavist in etnolog dr. Matija Murko (1861-1952) večkrat spomnil svojega doma na Drstelji, od koder ga je želja po znanju odnesla v velika evropska mesta – od Dunaja, Prage, vse tja do Moskve. Nanj pa so se je na dan pred kresno nočjo (24. junija) z odkritjem spominske plošče na Žumrovi domačiji spomnili tudi v domačem kraju.

Odkrila sta jo Janez Žumer in župan Franc Pukšič, ki je v svojem nagovoru občankam in občanom med drugim poudaril, da Murko kljub svojemu svetovljanstvu ni pozabil kraja svojega otroštva in da je domoljubje, ki ga je premogel, danes, ko vse postaja eno, še posebej pomembna vrednota. Ob spominsko ploščo sta ravnatelj OŠ Destrnik-Trnovska vas Drago Skurjeni in Zdenko Zorec položila tudi venec v spomin slavnemu učenjaku.

Nekaj besed je spregovorila tudi slavistka Viktorija Dabič, ki je poudarila pomen Matije Murka – ne samo za naše slovenjegoriške kraje, temveč tudi za širši slovenski prostor; nenazadnje se po našem rojaku imenuje nagrada, priznanje in listina, ki jo podeljujejo na področju etnološke vede na Slovenskem.

Kratko prireditev, ki jo je povezovala Barbara Drumlič, so s kulturnim programom popestrili mladi folkloristi Kulturnega društva Destrnik in učenci OŠ Destrnik-Trnovska vas, ki so se predstavili s kratkimi recitali in pesmijo.

T. U.

Kraja košev za smeti s stebrička

Ob izvajanju rednega pregleda cest smo 21. julija opazili, da ob obstoječem objektu – avtobusno postajališče Dolič, ob cesti R1 – regionalna cesta I. reda, številka 1286, ni koša za smeti, ki je bil pritrjen na stebriček (glej sliko). Izginil je tudi koš v naselju Svetinci – pri ekološkem otoku na cesti 060-051 Svetinci-Zasadi.

Smatramo, da je neznan storilec 20. julija 2010 odtujil in si protipravno prilastil aluminijski koš srebrne barve (s prostornino 40 litrov).

Dragi občani in občanke, pozivamo vas, da poskrbite za svoje stvari in jih ne puščate kjer koli.

Izvajanje oskrbe s pitno vodo je treba opravljati izključno v okviru javne službe

Na tokratno sejo sveta je bil povabljen tudi Žan Jan Oplotnik z Inštituta za lokalno samoupravo in javna naročila Maribor, ki je med drugim povedal, da je izvajalec dejavnosti obvezne občinske gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo za območje občine Destrnik Komunalno podjetje Ptuj d. d., ter podrobneje razložil vzroke za podražitev vode – predvsem zaradi uskladitve z novo zakonodajo. Po stari zakonodaji so gospodinjstva plačevala manj kot gospodarstvo, po novem naj bi bila cena enaka. Vsa infrastruktura je bila prenesena na občine, ki morajo zagotoviti vire za vzdrževanje in obračunavati amortizacijo. Predlagana je enotna cena za vseh 18 občin v regiji.

Seveda se občinski svetniki niso strinjali s povišanjem, zato na naslednji seji zahtevajo pojasnilo, ali je poenotenje cene določeno z direktivo EU. Jasno so povedali, da je voda zelo pomembna dobrina za vsa živa bitja in je treba zato izvajanje oskrbe s pitno vodo opravljati izključno v okviru javne službe. Ker se občinski svetniki niso opredelili, da bi voda prešla v upravljanje zasebniku, tudi niso podelili koncesije.

O vzrokih za sprejem rebalansa proračuna je svetnikom spregovoril direktor občinske uprave Miran Čeh, ki je podrobneje predstavil posebni del rebalansa proračuna za leto 2010. Seveda so rebalans podrobneje že obravnavali na odboru za infrastrukturo, plan in finance.

Potrdili so tudi DIIP in IP za ureditev infrastrukture pod OŠ Destrnik-Trnovska vas. S tem bomo Destrničani pod OŠ dobili cesto s parkirnimi mesti, javno razsvetlavo, pločnik z javno razsvetlavo od šole do Hameršakove kapele ter meteorno kanalizacijo. Cesta bo zaenkrat zgrajena nekje do konca igrišča.

Skladno z Zakonom o volilni kampanji (Ur. list RS, št. 119/06-UPB1, 41/07-ZVRK) in Odlokom o izdajateljstvu javnega glasila Občan (Uradni vestnik Občine Destrnik, 1/2010) so potrdili pravila javnega glasila Občan za izrabo časopisnega prostora za predstavitev kandidatov političnih strank in drugih predlagateljev ter njihovih programov.

Na vprašanje svetnika Alojza Anžela: »Kdaj je planirana gradnja kanalizacije v Placarju?« je župan povedal, da mora biti čistilna naprava v Janežovcih zgrajena leta 2011. Izgradnja kanalizacije v ostalih delih občine pa je odvisna od 6. razpisa.

Svetnik Alojz Anžel je zastavil vprašanje še glede Term Janežovci, saj se že zelo dolgo govori, da bodo. Želi konkreten odgovor, ali bodo res ali pa iz tega projekta ne bo nič.

Župan mu je odgovoril: »Občina je svoje izpolnila – pripravljeni so namreč vsi pogoji, sedaj potrebujemo samo investitorja.«

Svetnik Alojz Anžel je imel na zalogi še kar nekaj vprašanj: »Kaj je z industrijsko cono?«

Miran Čeh mu je odgovoril: »Speljan je bil postopek geodetske odmere. Vendar morate vedeti, da občina ne bo gradila industrijske cone, ampak bo samo pripravila vse potrebno (prostorsko ureditev), ostalo bo prepuščeno zainteresiranim investitorjem.

Svetnik Jože Flajšman je opozoril, da se je povečala hitrost vožnje po novem vozišču od šole proti Hameršakovim, zato bi bilo treba nekaj ukreniti tudi glede tega.

Besedilo in fotografije: Ksenija Munda

Nova pridobitev na Destrniku

Ministrstvo za promet – Direkcija Republike Slovenije za ceste in Občina Destrnik sta zaključila skupni projekt ureditve obnovljenega odseka regionalne ceste R3-739 Destrnik-Gomilci, III etapa.

V četrtek, 8. julija 2010, je ob 14.00 pred gasilskim domom potekala uradna otvoritev ceste. Župan Občine Destrnik Franc Pukšič je pozdravil občane in se zahvalil vsem, ki so kakor koli pomagali pri novi pridobitvi. Vsem občanom je zaželel, da bi novo cesto čim boljše izkoristili, da bi le-ta služila svojemu namenu in da se na njej ne bi zgodila kaka nesreča.

Nato je spregovoril podsekretar Direkcije RS za ceste Matej Lapajne. Malo več je povedal o gradnji ceste, ki je s pomočjo CP Ptuj potekala od leta 2005. V sklopu nove ureditve je bilo obnovljeno vozišče v dolžini 820 metrov, urejeno pa je bilo tudi odvodnjavanje. K boljši prometni varnosti – predvsem šibkejših udeležencev v prometu – prispevajo novi pločniki za pešce ter javna razsvetljava. Na novo so zgrajeni tudi prepust in oporne konstrukcije. Investicijo v višini 881.790,45 evrov sta sofinancirali Direkcija Republike Slovenije za ceste in Občina Destrnik.

Občan - 29. julij 2010

Župan Franc Pukšič in Matej Lapajne sta prerezala vrvico in cesto uradno predala v uporabo. Za blagoslov je poskrbel destrniški župnik Jože Škofič. Program je povezovala Tanja Hauptman, prireditelj pa sta z glasbeno točko popestrila učenca OŠ Destrnik-Trnovska vas Damjana Žampa in Žan Zorec. Po končani slovesnosti smo se zbrani okrepčali v gasilskem domu Destrnik.

Besedilo in fotografija: Petra Arnuš

Sprejem odličnjakov OŠ Destrnik-Trnovska vas

V Volkmerjevem domu kulture na Destrniku je v četrtek, 17. junija, potekal sprejem za učence OŠ Destrnik-Trnovska vas, ki so dosegli izjemne dosežke na učnem področju, in za tiste, ki so se uspešno uvrstili na državnih tekmovanjih, sodelovali pri raziskovalnih nalogah ter se izkazali v športnih aktivnostih.

Odličnjaki Lucija Kuhar, Urša Markež, Nastja Sluga, Larisa Ziško, Sašo Arnuga in Matjaž Pukšič so prejeli pohvalo in knjigo z naslovom Šest najpomembnejših odločitev v najstniških letih ter 2 karti za kopanje v Termah Ptuj.

Župana Občine Trnovska vas Alojz Benko in Občine Destrnik Franc Pukšič sta nagovorila učence in jim dala tudi nekaj spodbudnih napotkov za nadaljnje življenje. Franc Pukšič je dejal, naj nikoli ne pozabijo, od kod so doma, naj se spoštujejo, naj bodo to, kar so, in naj svoje življenje izkoristijo v kar največji meri. Nato je prevzel besedo Alojz Benko, ki je prav tako iskreno čestital vsem zbranim in jim dejal, da sedaj stopajo na novo pot, ki ne bo ravno vedno posuta z rožicami, naj hodijo po pravi poti, naj ne zaidejo v težave, naj spoštujejo druge in navsezadnje naj se radi vračajo v domači kraj.

Učencem so prav tako čestitali in zaželeli veliko uspehov v nadaljnjem življenju pomočnica ravnateljice Mira Anderlič, razrednik Aleš Mardečko ter vodja podružnične šole v Trnovski vasi Klavdija Heric. Po končanem sprejemu je bila pogostitev učencev v okrepčevalnici Pri Mici v Janežovcih.

Petra Arnuš

Vandalizem v občini Destrnik

5. julija 2010 smo bili na območju Drstelje ponoči ponovno priča vandalizmu na cesti 060-021 Drstelja-Mestni Vrh (Sever-Žumer), kjer so storilci izpulili cestne smerokaze in jih vrgli v obcestni jarek. Motili so jih tudi revizijski jaški, s katerih so sneli pokrove in jih odnesli na cestišče. Tudi posoda za gospodinjske odpadke družine Petek z Drstelje 16 je bila tarča vandalov.

Pri uničevanju družbene lastnine se je treba zavedati, da bomo stroške odprave škode zaradi vandalskega pohoda morali plačati davkoplačevalci, torej občani Destrnika.

Občani, bodimo pozorni na vandale in njihove pohode pravočasno prijavimo ustreznim organom.

Gradnje Destrnik

Festival Vurberk na Destrniku

Turistično društvo Vurberk, ki je organizator slovitega tekmovanja ansamblov z diatonično harmoniko, je prireditev že drugič izvedlo v športni dvorani na Destrniku.

Vremenoslovci so napovedovali neugodne vremenske razmere, zato organizatorji prireditve niso prepustili naključju in 19. festival se je zgodil pri nas na Destrniku.

Šolska športna dvorana je bila prelepa. Čudovite kulise na odru so ponazarjale vurberški ambient, veliko cvetja in zelenja ter številni svetlobni efekti so ustvarjali veličastno vzdušje.

Organizator za vse to zasluži vso pohvalo in čestitke.

Na vurberški festival prihajajo ljudje, ki imajo tovrstno glasbo radi, in tudi tokrat jih ni bilo malo. Številka 1000 obiskovalcev pove, da je bila športna dvorana nabito polna. Vzdušje je bilo prav navijaško, kajti številni navijači so glasno vzpodbujali vseh 14 ansamblov.

V tekmovalnem delu smo poslušali 28 pesmi, ki so bile na visoki ravni. Strokovna komisija je ocenjevala instrumentalno izvedbo in večglasno petje ter se pri tem gotovo zelo utrudila, saj bo bili vsi ansambli profesionalni. Najvišjo nagrado - zlatega zmaja je po mnenju strokovne komisije, radijskih postaj in občinstva prejel ansambel Akordi, ki je očaral s pesmijo Hočeš, nočeš moja boš. Prestižno nagrado jim je podelil župan Občine Duplek in državni poslanec Janez Ribič.

Drugo najvišje priznanje - srebrnega zmaja je prejel ansambel Naveza, prejeli so jo iz rok našega župana in državnega poslanca Franca Pukšiča.

Bronastega zmaja je prejel ansambel Ceglar.

Podeljena so bila še priznanja avtorjem pesmi. Občinstvo se je prav tako odločilo za ansambel Akordi iz Prestranka. Plaketo Jožeta Šifreja za večglasno petje si je prislužil ansambel Naveza iz Jarenine.

Najuspešnejša sta bila torej ansambla Akordi in Naveza.

V revijalnem delu festivala je nastopil ansambel Spev, ki je pred petimi leti zmagal prav na tem festivalu. Ansambel je izvedel številne znane pesmi in publika je bila navdušena.

Prav ansambel Spev bo igral na letošnjem kmečkem prazniku v Desencih.

Naša športna dvorana je blestela, ker je nudila varno zavetje tako veliki prireditvi, ki jo prenaša tudi televizija Slovenija. Voditeljski par je velikokrat omenil naš Destrnik, kar je naše ime spet poneslo širom po Sloveniji.

Besedilo: Kristina H.

11. igre brez meja v Pobrežju

V nedeljo, 27. junija, so potekale igre brez meja v športnem parku v Pobrežju. Tokratnih že 11. tradicionalnih iger, ki jih odlično organizirajo člani Športnega društva Pobrežje, smo se udeležili tudi koranti iz Destrnika.

Organizatorji so poskrbeli za številne zanimive igre in pester spremljevalni program. Sodelovalo je 10 ekip iz različnih okoliških občin. Vse ekipe so s svojimi veščinami in z (ne)spretnostmi pokazale veliko dobre volje ter zabavale gledalce.

Zelo dobro smo se odrezali tudi koranti iz Destrnika, saj smo zasedli mesto sredi lestvice.

Miro Kokol

Nogometni turnir

V nedeljo, 4. julija, je pri Druzoviču v Drbetincih potekal nogometni turnir veteranov. Sodelovalo je 9 ekip, med njimi tudi veterani nogometne ekipe Pri Mici iz Janežovcev.

V zelo močni konkurenci smo osvojili 1. mesto. Druga je bila ekipa iz Cerkvenjaka in tretja ekipa Smolincev.

Za nogometne veterane ekipe Pri Mici so nastopili: Drago Markež, Branko Svečnjak, Silvo Kokol, Franci Matjašič, Marjan Tašner, Roman Vorih, Gorazd Lorbek, Andrej Hren, Boris Fras, Robi Rebernik in vodja Miro Kokol.

Miro Kokol

Društvo kmetič Destrnik

Štajerci na Dolenjskem pri Gorencu

Po dolgi zimi, po mnogih akcijah in celi vrsti ustvarjalnih delavnic smo se članice Društva kmetič Destrnik odpravile na Dolenjsko, da bi spoznale nekatere značilnosti te pokrajine. Naša prva postojanka je bila baza 20 v Kočevskem rogu, to je kraj s šestindvajsetimi ohranjenimi barakami, kjer je bil sedež odporniškega gibanja med 2. svetovno vojno. Zaradi izjemnih varnostnih ukrepov baza 20 ni bila nikoli odkrita. Na sprehodu po Kočevskem rogu smo opazovali naravo in prisluhnili zanimivim pripovedim o partizanskih časih na tem področju. Medveda nismo srečali, čeprav je v teh gozdovih še vedno več kot 20 odraslih živali.

Po ogledu baze 20 smo se odpeljali do čebelarja Gorencu v Družinsko vas, kjer so nas seznanili s pridelavo medu nekoč in danes. Ogledali smo si čebelarski muzej in poskusili različne vrste medu in medenih izdelkov. Na koncu je gospodar raztegnil harmoniko in prav vsi smo zapeli pesem Čebelice, čebelice ... Pot smo nadaljevali v vas Šmarjeta, kjer je sedež občine Šmarješke Toplice. V središču vasi kraljuje župnijska cerkev, ki se ponaša s sliko Križanje iz 17. stoletja.

Obiskali smo še mlinarja Jožeta Košaka. Preizkušali smo različne vrste kruha in si ogledali delovanje mlina, ki s pomočjo tekoče vode prek mlinskega kolesa še vedno zmelje nekaj moke.

Potepanje po Dolenjski smo zaključili na izletniški kmetiji Škrbina, na kateri letno pridelajo okrog 26 ton govejega mesa, ukvarjajo pa se tudi z »zidaniškim« turizmom in s predelavo mesa, saj letno naredijo tudi po 8000 salam.

V poznih urah smo se polni lepih vtisov vrnili domov.

*Besedilo in fotografije:
Nada Zupanič*

Dvorana v Desencih

Dobro. Boljše. Najboljše. Kaj je danes tisto, kar je dovolj dobro za nas? Vsi nekam bežimo, vsi si nekaj želimo, vsi si želimo več. Nedolgo nazaj je za podeželje veljala zaostalost za urbani središči. Če pa pogledamo okrog sebe, vidimo, da se je veliko tega spremenilo. Tudi podeželje ni več tisto, kar je bilo. Je to razvoj? Je to tisto boljše, kar želimo?

Z dvorano, ki sprejme 250–300 ljudi, smo želeli v ta prostor postaviti novo »vsebinsko«, ki bi pomenila izboljšanje sedanjih pogojev za društveno in družbeno življenje, hkrati pa bi temu delu občine omogočala perspektivo ter možnost za razvoj. O tej dvorani je bilo že veliko govora, saj je obljuba, ki smo jo dali krajanom pesniške doline po »zgodbi s kulturno dvorano«, stara že vsaj 5 let. Na to temo je bilo kar nekaj sestankov (predsedniki VO določenih vasi, skupni sestanki predsednikov VO, PGD Desenci itd.), na katerih so bili predstavljeni zasnova in obseg nove dvorane ter problemi s pridobivanjem potrebnih zemljišč.

Ker se zavedamo, da je mnenje krajanov še kako pomembno, smo v začetku junija sklicali sestanek, na katerem smo predstavili končno rešitev dvorane z ureditvijo okolice in potrebne infrastrukture (prestavitve jarka, parkirišča, kanalizacija s čistilno napravo za celo sosesko, ustrezni dovozi itd.). Nemalo smo bili presenečeni nad odločitvijo nekaterih krajanov (podpisi), da takšne dvorane z ureditvijo okolice in infrastrukture sploh nočejo, ker je ne potrebujejo in je zanje obstoječa dvorana dovolj velika. Svetniki te volilne enote in tudi cel občinski svet smo iskali dolgoročno, širšo in tudi ekonomsko upravičeno rešitev, ki bi za ta del občine pomenila center dogajanja za starejše in mlade ter možnost sočasnega gospodarskega razvoja. Sočasna vključitev gasilskega doma Desenci – po pravilih stroke in v skladu z veljavno zakonodajo – je sama po sebi razumljiva.

Tudi tokrat je bil rok za prijavo na objavljen razpis za sofinanciranje projekta s strani ustreznega ministrstva kratek. Žal so imeli zato tudi krajanje le nekaj dni časa, da so nam posredovali svojo končno odločitev. Ker večina krajanov v vplivni coni (neposredna bližina objekta) ni bila za ta projekt, je občinski svet njihovo odločitev spoštoval in projekta ni prijavil na razpis.

Postaviti objekt, v katerem krajanje ne vidijo možnosti in priložnosti ter ni zaželen, ne bi imelo smisla. Zavedamo se, da vsako dobro žal prinese tudi nekaj slabega. V projektu so bližnji krajanje videli več slabega kot dobrega. V začetku julija smo vsem gospodinjstvom bližnjih vasi (Desenci,

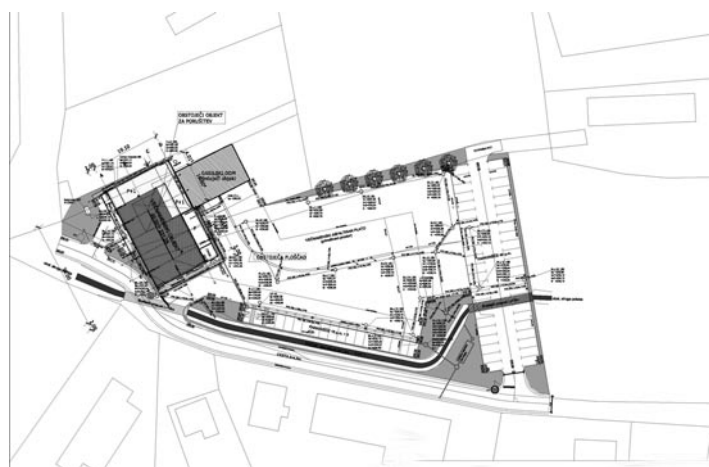
Svetinci, Levajnci, Zg. Velovlak, Gomilci in Dolič) poslali tudi vabilo na kratko obrazložitev ter pojasnitev dogajanja okrog omenjenega projekta.

S tem seveda nismo popolnoma umaknili investicije in smo jo prilagodili njihovim željam. Obstoječa dvorana bo v nespremenjeni velikosti ustrezno obnovljena (streha, okna, fasada itd.), urejene bodo nove sanitarije, ki bodo zadovoljevale zahteve takšne dvorane. Obnova se bo začela takoj, ko bo objekt legaliziran, namreč obstoječa dvorana nima gradbenega in ne uporabnega dovoljenja, kar pomeni, da dvorane ni dovoljeno uporabljati, še najmanj v javne namene, če pa že, le na lastno odgovornost koristnika. Žal smo to informacijo od PGD Desenci dobili šele sedaj.

Verjamemo, da bi nova dvorana in spremljajoča infrastruktura pomenili nove priložnosti v razvoju pesniške doline, še posebej zato, ker so v neposredni bližini ob že delujočih predvideni novi gospodarski subjekti. Verjamemo, da je večina krajanov, ki nas je volila, od nas pričakovala odločitve za prihodnost in ne preteklost, vendar okolica za to očitno še ni pripravljena. Verjamemo, da bo naša preuranjena vizija zaživela v neki drugi prihodnosti.

Odločitev sprejemamo, gledamo naprej in iščemo nove možnosti, s katerimi bi v skladu z željami naših krajanov omogočili nadaljnji razvoj ter še naprej prispevali k razvoju podeželja.

*Občinski svetniki
Simona Hanželj
Branko Zelenko
Sabina Žampa*

Slovenska reprezentanca

Leto 2010 si bomo zagotovo vsi dobro zapolnili, saj so se naši nogometaši uvrstili na svetovno prvenstvo v nogometu. Za Slovenijo je to nekaj izjemnega. Na naše fante smo vsi zelo ponosni. Prvo tekmo so odigrali proti Alžiriji, Robert Koren je zadel odločilni gol. To je bil že zelo dober začetek. V naslednji tekmi so se pomerili z ZDA. V velikem pričakovanju sem jo gledala tudi sama. Med tekmo sem bila nestrpna, ker je bila zelo napeta. Na srečo se je slovenska reprezentanca uvrstila naprej. Tako smo vsi veseli spet čakali novo tekmo proti Angliji. Skupaj s svojimi domačimi sem jo gledala in seveda močno navijala. Na žalost pa je bila Anglija boljša in je Slovenija izpadla. Naši fantje bodo morali domov. Skupaj z njimi sem žalostna tudi jaz. Upam, da bomo imeli prihodnjic več sreče.

Nika Matjašič, 4. a

Gasilske vaje

Ko smo izvedeli, da bodo potekale gasilske vaje, smo bili zelo veseli. Učiteljica nam je dala soglasja, da so jih izpolnili starši. Najbolj smo se razveselili, da sta učitelj David in učiteljica Anja prišla po nas z gasilskim avtom. Odpeljali smo se pred gasilski dom, kjer so potekale vaje. Vsakokrat vadimo po 2 uri. Po vsaki vaji so bili nekateri mokri, ker so hiteli in je teklo mimo.

Ko smo bili žejni, smo dobili sok. Po končani vaji pa so nas nagradili s sladoledom. Zelo smo se zabavali tudi med vožnjo domov.

Vsakega učenca so odpeljali do hiše. Malce smo že nestrpni, kako bo na tekmovanju. Vendar se zavedamo, da je važno sodelovati in ne zmagati.

Denis Polanec, Tjaša Vrhovšek, Laura Karo, 4. a

Tekmovanje treh gasilskih zvez

Gasilske zveze Destrnik, Juršinci in Trnovska vas-Vitomarci vsako leto v zgodnjih poletnih mesecih organizirajo gasilsko tekmovanje treh gasilskih zvez. V nedeljo, 27. junija 2010, je bilo tekmovanje organizirano že osmič zapored in drugič pod okriljem Gasilske zveze Destrnik. Na travniku na Drstelji, za podjetjem Gradnje Destrnik, se je pred 9. uro zjutraj zbrala množica gasilcev vseh starosti. Vsi so prišli z enim ciljem – zmagati s svojimi ekipami in domov odnesti pokal.

Tekmovanje se je pričelo s postrojem tekmovalcev v zbor, pozdravili so jih poveljnik GZ Destrnik Marjan Irgl in sodniki ter jim podali informacije o poteku tekmovanja.

Čeprav se tekmovanja niso udeležili vsi prijavljeni, se je na poligonu zbralo kar 16 gasilskih ekip, ki so bile po kriterijih razporejene v 7 kategorij, in sicer

Pionirke: PGD Biš

Pionirji: PGD Biš, PGD Desenci, PGD Destrnik

Mladinci: PGD Desenci, PGD Destrnik, PGD Gabrnik

Članice A: PGD Desenci

Člani A: PGD Biš, PGD Desenci, PGD Destrnik, PGD Gabrnik

Člani B: PGD Biš, PGD Desenci, PGD Destrnik

Veterani: PGD Desenci

Najprej so se po svojem poligonu pognali najmlajši predstavniki društev – pionirji in mladinci, sledile so kategorije članic A, članov A in B ter nazadnje še veteranov. Tekmovanje je potekalo v mirnem vzdušju, a s kančkom borbenosti. Sledila je še razglasitev rezultatov in podelitev nagrad.

Pokale za prva mesta so prejele naslednje ekipe:

Pionirji: PGD Desenci

Mladinci: PGD Desenci

Člani A: PGD Gabrnik

Člani B: PGD Biš

V kategorijah pionirke, članice A in veterani so bile prijavljene samo po ena ekipa, zato so avtomatsko prejele prve nagrade.

Po končanem uradnem delu tekmovanja je vse tekmovalce čakala malica, ki so jo pripravili člani domačih društev iz Gasilske zveze Destrnik.

Davorin Caf

Zaključek akcije zbiranja starega papirja

Učenci in učitelji osnovne šole Destrnik-Trnovska vas smo ob pomoči staršev in ostalih krajanov celo šolsko leto zbirali stari papir. Skupno so ga zbrali več kot 15 ton. To je kar lepo število ohranjenih dreves, če vemo, da 2 toni predelanega papirja ohranita kar 100 dreves, ob tem pa se ohrani tudi voda, ki bi bila potrebna za njihovo predelavo v papir.

Naj predstavimo še rezultate naših akcij zbiranja papirja. Učenci prvih treh razredov, ki so prinesli največ papirja, so prejeli praktične nagrade.

Največ papirja so zbrali učenci 4. razreda, ki so prinesli skoraj 3 tone papirja.

Drugo mesto so zasedli učenci 6. a razreda, ki so ga zbrali 1300 kg.

Tretje mesto je pripadlo učencem 3. a razreda, ki so zbrali nekaj čez 1200 kg papirja.

Tudi v novem šolskem letu vas vabimo, da poskrbite za okolje, ločujete odpadke in stari papir ob terminih zbiralnih akcij pripeljete v šolo.

Projekt Zdrava šola

Pokaži, kaj znaš

V okviru skupnosti učencev OŠ Destrnik-Trnovska vas smo ob koncu šolskega leta pripravili prireditev Pokaži, kaj znaš. Učenci so po oddelkih pripravili tri do štiri točke, s katerimi so se predstavili učencem posameznih triletij (prvo: učenci od 1. do 3. razreda, drugo: od 4. do 6. razreda, tretje: učenci 7. in 8. razreda, saj so nas v tem času devetošolci že zapustili). Tri šolske ure smo lahko prisluhnili obetavnim glasovom mladih pevcev, tonom nadarjenih glasbenikov, si ogledali prve plesne korake drobnih nožic, robotski ples in že skoraj profesionalni baletni nastop, manjkalo pa ni niti spretnostnih predstavitev, kjer so po zraku letele žonglerske žogice, ter diabola.

Vsi učenci, ki so to želeli, so se imeli možnost predstaviti svojim vrstnikom in pokazati, kaj znajo. Prireditev ni imela tekmovalnega značaja.

Naše vodilo je bilo: važno je sodelovati, pokazati, kaj zmoreš in znaš, ter se ob tem še dobro imeti in se zabavati.

Ker je prireditev dobro uspela in naletela na ugoden odziv, jo bomo prihodnje leto spet pripravili. Do takrat pa pridno vadite, razvijajte svoje talente in uresničujte svoje sanje.

Tina Vrhovšek Malovič

Šmarnice in blagoslov obnovljene Severjeve kapele v Placarju

Zadnjo majsko nedeljo smo se vaščani Placarja in sosednih vasi zbrali ob Severjevi kapeli. Letos je bilo srečanje še posebej slovesno, saj smo blagoslovili obnovljeno kapelo, ki je tudi največja v naši župniji. Obred šmarnic in blagoslov je vodil domači župnik gospod Jože Škofič. Prijetno druženje so popestrili člani cerkvenega mladinskega in otroškega zbora ter Urbančanke s frajtonarjem.

Kapelo je družina Sever leta 1919 zgradila v zahvalo za srečno vrnitev sina iz ruskih in italijanskih bojišč.

Obnova kapele je trajala eno leto. Z obnovo strehe, ki jo je prizadela ujma, je pričela družina Črne že v lanskem letu. Nato smo vaščani odstranili notranji omet, uredili dranjaž okrog kapele in pustili, da so se stene posušile. Jeseni smo pričeli nanašati sušilni omet, ker pa nas je prehitela zima, smo nadaljevali spomladi. Odstranili smo zunanji omet in celotno kapelo prepleskali. Nadeli smo ji žlebove in nova lesena vrata. Pri obnovi smo sodelovali skoraj vsi vaščani – nekateri z denarnimi prispevki in s prostovoljnim delom, drugi s podarjenim materialom.

Še posebna zahvala je namenjena Branku Goričanu, ki je veliko sodeloval pri obnovi. Posebej smo hvaležni podjetju Kema Puconci d. o. o., ki nam je podarilo sušilni omet (v vrednosti 500 evrov), Merkurju d. d. iz Ptuj za podarjene barve (v vrednosti 500 evrov), Francu Fuksu s. p. za podarjeno mivko in Martinu Veiskopfu za brezplačno namestitev žlebov.

Za obnovo je 100 evrov prispevala župnija sv. Urban, 200 evrov pa Občina Destrnik. Posebna zahvala je namenjena tudi vsem gospodarjem in gospodinjam, ki so se odzvali prošnji ter pripravili dobrote, da je bilo naše druženje še lepše.

*Besedilo in fotografije:
Elizabeta Fras*

Uradni vestnik

LETO XV, številka 7

(Občine Destrnik)

29. julij 2010

VSEBINA

1.

SKLEP o soglasju k ceni za odjem plina po plinovodni mreži v občini Destrnik podjetju Istrabenz plini d. o. o.

2.

Pogoji za pridobitev pravice do uporabe plakatnih mest v občini Destrnik

1.

Na podlagi 10. člena Pogodbe o koncesiji, št. 528/99, z dne 1. 10. 1999, za izgradnjo in upravljanje krajevnega omrežja za distribucijo in oskrbo z utekočinjenim naftnim plinom v občini Destrnik ter v skladu z 29. členom Statuta Občine Destrnik (Uradni vestnik Občine Destrnik, št. 10/05) izdaja župan Občine Destrnik naslednji

2.

Pogoji za pridobitev pravice do uporabe plakatnih mest v občini Destrnik

Na podlagi 8. člena Zakona o volilni in referendumski kampanji (Ur. list RS, št. 41/07 in 105/08 - odločba US ter 103/07 - ZpolS-D), 29. člena Statuta Občine Destrnik (Uradni vestnik Občine Destrnik, št. 10/05) objavljam:

Pogoje za pridobitev pravice do uporabe plakatnih mest v občini Destrnik

1. Občina Destrnik zagotavlja organizatorjem volilne kampanje (v nadaljevanju: organizatorji) plakatna mesta za lepljenje in nameščanje plakatov z volilnimi sporočili in pogoje za plakatiranje v občini Destrnik.

2. Plakatna mesta so enakomerno razporejena po celotnem območju občine.

3. Občina zagotavlja brezplačno plakatiranje na obstoječih oglasnih deskah. Organizatorji so dolžni plačati le stroške plakatiranja in odstranjevanje plakatov. Plakate lahko namešča vsak organizator volilne kampanje tudi sam, vendar morajo biti nameščeni plakati označeni z žigom Občine Destrnik.

4. Na obstoječih oglasnih deskah je vsakemu organizatorju volilne kampanje dovoljeno namestiti le en plakat v velikosti največ B2.

5. Pri nameščanju plakatov je potrebno spoštovati določila Zakona o volilni in referendumski kampanji.

Plakatiranje bo nadzorovano s strani komunalne inšpekcije Skupne občinske uprave.

6. Plakatiranje izven plakatnih mest, določenih v tretji točki teh pogojev, je dovoljeno s soglasjem lastnika oz. upravljalca reklamnih tabel, stavb in drugih objektov ali zemljišč, za katere se neposredno uporabljajo določila Zakona o volilni in referendumski kampanji.

7. Plakatiranje na določenih mestih bo mogoče od 10. 9. 2010 do vključno 8. 10. 2010 do 24. ure.

8. Organizatorji volilne kampanje morajo najkasneje v 15 dneh po dnevu glasovanja s plakatnih mest odstraniti vse svoje plakate. Nespoštovanje tega določila je prekršek po 33. členu Zakona o volilni in referendumski kampanji.

SKLEP

o soglasju k ceni za odjem plina po plinovodni mreži v občini Destrnik podjetju Istrabenz plini d. o. o.

1. Občina Destrnik daje soglasje k ceni za odjem plina po plinovodni mreži v občini Destrnik podjetju Istrabenz plini d. o. o., in sicer v naslednji višini:

Cena je oblikovana po 10. členu pogodbe in znaša:

- nabavna cena plina fco Destrnik	556,8982 EUR/t
- kalo 5 %	32,8449 EUR/t
- marža	129,9186 EUR/t

0,0810 EUR/kg + inflacija -

od podpisa pogodbe do 01.09.2008

SKUPAJ: 819,6617 EUR/t
ali Skupaj - plinasta faza 2,0164 EUR/m²
Potrjuje se prodajna cena plina v višini 2,0164 EUR/m³. V ceno nista vključena taksa za obremenjevanje okolja s CO₂ (ekološka taksa) v višini 0,0885 EUR/m³ in davek na dodano vrednost v višini 20 %.

Diferenčne cene, glede na odjem (kategorije A do G iz 22. člena Pravilnika o priključku in dobavi plina št. 528/99), zaenkrat ne bomo oblikovali. Vsi porabniki bodo imeli enako ceno.

Potrujeta se ceni najema plinomera v višini 1,04 EUR/mes. in vzdrževanja ter servisiranja plinomera 1,04 EUR/mes. Davek na dodano vrednost ni vključen v ceno.

2. Ta sklep začne veljati takoj. Objavi se v uradnem glasilu občine, cene pa se pričnejo uporabljati od 1. 7. 2010.

Z uveljavitvijo tega sklepa preneha veljati sklep o soglasju k ceni za odjem plina po plinovodni mreži v občini Destrnik podjetju Istrabenz plini d. o. o., št. 354-2/2010-6, z dne 9. 6. 2010.

Štev.: 354-2/2010-7

Datum: 12. 7. 2010

Župan Občine Destrnik:
Franc PUKŠIČ, univ. dipl. inž. el.

V Destrniku, 14. 7. 2010

Župan Občine Destrnik:
Franc Pukšič, univ. dipl. inž. el., l.r.

Občan - 29. julij 2010

Oglaševalska pravila za volitve 2010

Na podlagi 5. člena Zakona o volilni kampanji (119/2006 - UPB1, 41/2007 - ZVRK) objavljamo pravila za izrabo časopisnega prostor za predstavitev kandidatov.

Oglaševati je mogoče v skladu s Pravili za izrabo časopisnega prostora za predstavitev kandidatov političnih strank in drugih predlagateljev ter njihovih programov v časopisu Občan (Uradni vestnik Občine Destrnik, št. 6/2010).

Predstavitev vašega kandidata pričakujemo do 15. 9. 2010 na naš naslov. Če do tega datuma ne bomo prejeli predstavitve, bomo smatrali, da se ne želite predstaviti v našem časopisu.

Besedila pričakujemo izključno na zgoščenki ali po elektronski pošti, napisana v Microsoft Wordu. Prosimo tudi, da nam pošljete uradni logotip in ime vaše stranke. Slika mora biti v JPG ali TIFF formatu. Obenem pošljite tudi naročilnico za objavo, na podlagi katere bomo z vami podpisali pogodbo o objavi. Vrstni red kandidatov bomo določili po datumu prispelih besedil.

V primeru daljšega besedila si pridržujemo pravico skrajšanja na ustrezno število znakov. Besedila bomo tudi lektorirali.

Destrnik, 6. 7. 2010

Odgovorna urednica
Ksenija Munda

Šege ob rojstvu

Rojstvo otroka je v družini že od nekdaj velik dogodek. Zato je z nosečnostjo in s poznejšim rojstvom otroka povezanih kar nekaj šeg in navad.

NOSEČNOST NEKOČ

Nosečnice so ves čas opazovali, kako so se spreminjale. Tako je veljalo, da če je bila precej spremenjena v obraz, naj bi rodila deklico, če je bil trebuh koničaste oblike, naj bi rodila sina. Nosečnice niso smele jesti nekaterih jedi (npr. klobas) in opravljati težkih del. Veljalo je, da se ne družijo z ljudmi slabe osebnosti, ker bi se le-to lahko preneslo na otroka. Otrok naj bi imel zelo rad hrano, ki jo je njegova mama v času nosečnosti pojedla v večjih količinah.

DANES

Danes nosečnice bolj zaupajo strokovnjakom, prebirajo različne knjige, obiskujejo različne tečaje in podobno.

ROJSTVO NEKOČ

Nekoč so ženske praviloma rojevale doma. Pomagale so jim vaše babice. Verjeli so, da otroka ob rojstvu obiščejo vile rojenice oziroma sojenice. Navadno so tri :

- prva je sodila mladost
- druga zakonsko življenje
- tretja smrt

Stara slovenska navada je bila, da so ob rojstvu otroka na mizo položili vino, pogačo in hlebec kruha. Bolj obloženo mizo so našle rojenice, srečnejše življenje so namenile otroku.

Otrokovo usodo so napovedovali tudi z različnimi predmeti, na primer:

- v plenice ali pod otrokovo glavo so položili knjigo, da bi bil bolj učen
- rožni venec, da bi bil pobožen
- denar, da bi bil bogat

Občan - 29. julij 2010

Nove poštno vrednotnice

24. junija 2010 bomo izdali dve novi priložnostni poštni znamki, s katerima bomo počastili dobitnici slovenskih medalj na olimpijskih igrah v Vancouvru - Tino Maze in Petro Majdič. Za Slovenijo so medalje (srebrni in bronasta), osvojene na teh igrah, dobile zlati sijaj, saj sta naši šampionki na tekmah dokazali izjemno borbenost, kondicijsko ter tehnično pripravljenost.

Znamki v bloku so natisnili v tiskarni As Vaba Maa, Tallinn, Estonija, v nakladi 80.000 blokov oz. 80.000 kosov vsake znamke. Oblikovanje znamk in bloka je delo Edija Berka po

fotografijah Mateja Družnika.

Žig prvega dne, ki spremlja izid znamk, bo v uporabi na pošti 1101 Ljubljana - na dan izida 24. junija 2010.

Pred jesenskim izidom znamk bomo 30. julija 2010 izdali še razglednično dopisnico, s katero bomo zaznamovali Svete Višarje.

Dodatne informacije o poštnih vrednotnicah najdete na spletni strani www.posta.si in v Biltenu št. 82, ki bo izšel ob jesenskem sklopu izdaje znamk 24. septembra 2010.

Lepo vas pozdravljamo,

Pošta Slovenije

- križ, narisano na čelu, je pomenil dobro življenje

Otroci so spali v lesenih zibkah.

Porodnica je po rojstvu otroka morala jesti dobro, mastno kokošjo juho, jajca, mlečni beli kruh.

Prvo kopanje

Vodo za prvo kopanje so morali segreti v popolnoma novem loncu, to je pripomoglo k zdravju.

Pred boleznijo naj bi dečke varoval česen, obešen okoli vratu, deklice pa rdeč trak.

DANES

Danes se otroci rojevajo pod zdravniškim nadzorom v bolnišnicah. Večine starih navad več ne poznamo.

Prve tedne po rojstvu porodnici svetuje in pomaga pri negi dojenčka patronažna sestra, ki opravi tudi prvo kopanje. Vsaki mami pripada za nego otroka eno leto porodniškega dopusta.

KRST NEKOČ

Nekoč so zaradi velike umrljivosti novorojenčke krstili dan ali dva po rojstvu. Oblekli so ga v posebno oblačilo iz bele tkanine, da bi odgnali zle duhove in uroke. H krstu sta ga nesla boter in botra, ki sta ga tudi obdarovala.

Po krstu so v Prekmurju dečka nesli v hlev in ga položili v jasli, da bodo krave raje jedle in bo otrok dober gospodar. Deklico pa so položili ob ognjišče, da bi bila dobra gospodinja.

DANES

Otroka nesemo h krstu nekoliko kasneje (približno od 3 mesecev naprej). Sam običaj pa je ostal skoraj nespremenjen.

Sandra Lovrec in Maruša Kocbek, 6. a

Super turneja na Češko

17. junija smo se odpravili na turnejo na Češko. Skupaj – Sandrina skupina iz Dolene in naša – Markova iz Destrnika. Zjutraj ob pol treh smo se dobili pred kulturnim domom in skupaj počakali na avtobus. Ko je pripeljal, smo vanj zložili kovčke in vse potrebno. Spremljali so nas tudi Bojan, Jaka in Kristjan. Poslovili smo se in se odpravili. Na avtobusu so bili že otroci iz Dolene. Na tej dolgi poti smo se spoprijateljili in postali zelo dobri prijatelji. Spotoma smo se ustavili na Dunaju, kjer smo si ogledali živalski vrt in labirint. Med sprehodom smo srečali tudi veverice. Potem smo se odpravili naprej proti Češki.

Po dolgi poti smo končno prišli v Skoronice, kjer so nas lepo in toplo sprejeli. Nato smo se odpeljali do študentskega doma v Kyjovu. Tam smo se ustalili in namestili. Potem smo si šli ogledat baročni grad, vrt in razstavo noš. Bilo je zelo lepo. Na vsakem koraku sta nas spremljala vodiča, naša vrstnika Adela in Peter. Z njima smo se pogovarjali angleško. Po ogledu smo šli v cerkev, kjer smo se pripravili za nedeljsko mašo, nato smo povečerjali in se igrali z otroki s Češke.

Drugi dan je bil bolj naporen. Najprej zajtrk, kot vsako jutro. Nato smo se odpeljali v Pozlovice in se preoblekli v noše za nastop. Otrokom iz šole smo predstavili naše noše in plese. Po nastopu so nam postregli s kosilom, nato pa smo se vozili z zgodovinskim vlakcem. Bilo je super, žal

pa je prehitro minilo. Potem smo si v Velehradu ogledali znamenit romarski kraj in baziliko. Sledila je večerja in nato spanje.

Dnevi so bili vedno napornejši. Tretji dan nas je čakal ogled muzeja na prostem. To nas je zelo izčrpalo, zato nam je kosilo dobro teknilo. Po kosilu smo imeli v Luky parku različne družabne igre, pri katerih smo se družili s češkimi otroki, nato pa še piknik, kjer smo si sami pripravljali večerjo. Zelo utrujeni smo kar popadali v posteljo. Na žalost je napočil tudi ZADNJI DAN.

Bilo nam je zelo hudo, da se bomo morali posloviti od naših prijateljev. Zjutraj smo se odpravili k maši v cerkev sv. Florijana, kjer sta solistki Damjana Žampa in Larisa Pukšič najprej zapeli pesem O, Marija, bodi zdrava, jaz pa sem ju spremljala na orglah. Ob koncu maše smo zapeli še pesem Marija skoz življenje, na kitaro nas je spremljala Damjana Žampa. Potem smo se odpravili na kosilo. Sledila je otvoritev festivala, nato smo preživeli še zadnje skupne trenutke s češkimi otroki ... Skupaj smo plesali in se zabavali. Potem pa je že prišel čas za odhod. Ko smo se poslovili od naših prijateljev, smo zapustili Češko.

Zelo samo hvaležni Marku in Sandri, da sta nam omogočila to lepo izkušnjo. Res ... iskrena hvala.

Anja Fladung

Na mednarodnem folklornem festivalu na Češkem

Starejša otroška FS KD Destrnik in Starejša otroška FS FD »Rožmarin« Dolena skupaj na mednarodnem folklornem festivalu na Češkem

Skoronice, 17.-21. junij 2010

Starejši otroški folklorni skupini iz KD Destrnik in Folklornega društva »Rožmarin« Dolena štejeta skupaj več kot 35 otrok. Otroci v društvih spoznavajo ljudske plese, pesmi in običaje, ki jih preko odrskih koreografij predstavljajo na odru. Letos sta bili na pobudo gospe Nežke Lubej obe otroški folklorni skupini povabljeni na 3. mednarodni folklorni festival Skoronice 2010 na Češkem. Povabila na gostovanje in povratnega gostovanja češke skupine v Sloveniji v avgustu smo se zelo razveselili in tako smo v četrtek, 17. junija, končno sedli na avtobus.

V ranih jutranjih urah smo se odpravili na pot proti Dunaju, v znameniti Schönbrunn, kjer smo se najprej ustavili v najstarejšem živalskem vrtu na svetu, potem pa smo iskali še pot skozi znameniti labirint iz žive meje. Nato smo se odpravili naprej proti našemu končnemu cilju – mestu Skoronice, kjer so nas že nestrpno pričakovali naši gostitelji, člani otroške folklorne skupine Skoronice. Po sprejemu smo se že odpeljali na ogled baročnega gradu Milotice, njegove kapele in vrtov. Končno je sledila namestitev v dijaškem domu in zaslužen počitek po napornem dnevu.

V petek nas je čakal obisk zdravilišča Luhačovice, 55 kilometrov oddaljenega od Skoronice, kjer smo najprej pripravili 45-minutni nastop za otroke, na katerem smo se predstavili s plesi, pesmijo in z igrami z območja Štajerske. Nato pa so nas gostitelji z mini vlakcem popeljali na ogled mesta in nakup spominkov. Na poti iz Luhačovic smo obiskali še baziliko v mestu Velehrad (znameniti romarski kraj).

Sobota je potekala nekoliko bolj sproščeno. Po zajtrku smo si ogledali etnološki muzej na prostem in tako spoznali

različne tipe hiš pokrajine, v kateri smo bivali, to je Spodnje Moravske. Popoldan je minil v tekmovalnem duhu, saj smo popoldanske urice ob družabnih igrah preživeli skupaj z domačini. Med drugim smo tekmovali v nogometu, skakanju z vrečami, nošnji jajc na žlicah ... Ob odprtem ognju pa smo si na taborniški način pripravili vsak svojo večerjo. Sledil je še ogled vinske kleti v bližini, saj je pokrajina znana po svoji vinorodnosti.

Najnapornejši dan je bila nedelja, saj smo že v zgodnjih jutranjih urah oblekli kostume in najprej sodelovali pri sveti maši v cerkvi svetega Florijana, kjer smo zapeli tudi dve slovenski pesmi. Nato je sledilo kosilo in priprava na povorko ter glavni del festivala. Na festivalu smo nastopili skupaj s skupinami s Češke in Slovaške ter tako domačinom predstavili tudi košček slovenske kulture. Uradnemu zaključku in izmenjavi daril je sledilo veselo druženje. V kratkem času smo tako spoznali nove ljudi, njihovo kulturo in predvsem folkloro. Ker pa vse lepo enkrat mine, smo se morali žal kmalu odpraviti na pot proti domu. Kljub temu smo se vračali z veselimi občutki, saj smo vedeli, da se bomo kmalu spet videli v Sloveniji, saj nas bodo naši prijatelji obiskali zadnji teden v avgustu.

Že sedaj vabimo vse ljubitelje kulture, da se nam pridružite na vseh prireditvah, povezanih z njihovim gostovanjem, in se tako sami prepričate, da prijateljstvo in folklorna tradicija ne poznata meja – ne znotraj Slovenije, ne v tujini.

Vabljeni na prireditve med 26. in 30. avgustom.

Marko in Aleksandra

Občan - 29. julij 2010

Dan dejavnosti – ohranjanje kulturne dediščine

V četrtek, 17. junija 2010, je na naši šoli potekal dan dejavnosti, kjer smo spoznavali različne stare ljudske običaje. Obiskali so nas tudi učenci partnerske šole iz Wildona v Avstriji.

Ob enajstih so se začele delavnice. Že nekaj dni prej smo se razdelili v skupine. Te so bile razdeljene v dve kategoriji, in sicer za učence od 1. do 3. ter od 4. do 8. razreda.

V prvi kategoriji so bili učenci razporejeni v naslednje delavnice:

Našivavanje in preja, ki so jo vodile učiteljici Daniela Spevan in Hilda Bedrač ter ga. Helena Perkovič. Ta je otrokom pokazala, kako se prede na kolovratu. Povedala nam je, da je v otroških letih pletla skupaj z mamo in s tremi sestrami. Naučila jih je mama. Na kolovratu se prede ovčjo volno, lan in vato. Otrokom je pokazala predenje ovčje volne.

Danes ga. Perkovič plete samo še za sprostitvev.

Otroci so na platno vezli tudi različne motive.

V delavnico je bilo prijavljenih 14 otrok. Vsem je bila všeč takšna oblika dela. Nekateri so se prijavili, ker že znajo šivati; drugi so se tega želeli naučiti.

Peko v gospodinjski učilnici so vodile gospe Marija Roškar, Marica Štumberger, Anica Mohorič in učiteljica Majda Drumlič.

Spekli so pletenico, rogljičke, beli in črni kruh.

Ga. Štumberger peče že trideset let, ga. Roškar pa kar petdeset.

Otroci so se za delavnico odločali, ker radi kuhajo in pečejo.

Rože iz nogavic in krep papirja so izdelovali v tretji delavnici. Vodile so jo gospe Marija Maguša, Angela Fras, Helena Perkovič in učiteljica Vanja Požegar.

Klemen Kramberger nam je povedal, da izdelujejo rožice iz nogavic. Pravi, da se je za to delavnico odločil, ker ga je zanimalo izdelovanje rožic.

Ga. Maguša nam je povedala, da se s tem ukvarjajo pri ročnih delih, med drugim tudi kvačkajo. Tega se je naučila v mladih letih, rožice pa so pri ročnih delih začele izdelovati z go. Marto Benko.

Delo, kot pravi, ni zahtevno, je pa malo zamudno.

Ljudske plesne sta vodili gdč. Mateja Kuhar in učiteljica Nina Holc.

Ko smo jih prišli malo pogledat, so se igrali ali je kaj trden most?

Gdč. Mateja nam je povedala, da se bodo naučili rašplo, dekle razposajeno, Abrahama in mnoge druge.

Matjaž Kolednik se je za plesanje odločil, ker mu je zanimivo in mu je všeč.

Ljudske pesmi so učence učile ljudske pevke in učiteljici Barbara Rozman ter Milena Širec.

Ljudske pevke Urbančanke so otrokom predstavile ljudske inštrumente in nanje tudi zaigrale – na glinenega ptička, glavnik, kuhlalice ter mnoge druge zanimive reči.

V drugi kategoriji so potekale naslednje delavnice:

Pletenje so vodile učiteljice Nina Laki, Valentina Vrhovšek Malovič in Jasmina Caf.

Učiteljici Tina in Jasmina sta otroke naučili plesti šal.

Sodelujoči so povedali, da so se pri svojem delu imeli odlično.

Rože iz nogavic in krep papirja so izdelovale gospe Marija Maguša, Angela Fras, Helena Perkovič in učiteljici Stanka Drobnak ter Irena Grašič Arnuš.

Gospa Angela je povedala, da so rože starodavna značilna obrt. Uporabljali so jih za poroke in pustovanja. Umetne rože so bile nadomestek za prave, saj so bile te predrage.

Učenci so izdelovali preproste rože, nato pa so si lahko izdelali še kakšno po svoji izbiri.

Učiteljice Maja Nerat, Barbara Drumlič in Mojca Završnik ter članice Društva kmetič Destrnik so vodile delavnico, v kateri so izdelovali sladko sadje in škatlice ter zlagali prtičke.

Izdelali so škatlice iz kartona in pripravili sladko sadje – jabolka ter hruške. Udeležencem so pokazale tudi, kako se zložijo prtički za različne priložnosti.

Učenci so bili nad delom navdušeni.

Ljudski plesi so potekali pod vodstvom gdč. Kaje Horvat in učiteljic Nataše Zebec ter Dragice Pešakovič.

Gdč. Kaja je razložila, kaj pravzaprav je folklor in kaj pomeni. Pojasnila je tudi, kakšne so moške in ženske folklorne obleke.

Plesali so rašplo, ti si baba nora in lepo Anko. Na harmoniki jih je spremljal Sašo Arnuga.

Pesmi so vodile ga. Marija Stöger in učitelja Klavdija Heric ter Karli Majer.

Učenci so pri tej delavnici spoznavali glasbila, še posebej godala. Ga. Marija jih je pohvalila, saj so pridno sodelovali. Delali so z zanimanjem in ob tem tudi prepevali.

Ga. Marija je izobrazena violinistka. Prej je delala na naši šoli, poučevala je glasbo. Danes vodi Destrniški oktet in Spominčice.

Pastirske igre so vodili gospodje Ernest Fras, Martin Krajnc in Franc Mohorič ter učitelji Aleš Marđetko, Mateja Miklošič, Alenka Ferk in Jolanda Zelenko Arnuš.

Gospodje, ki so prikazali pastirske igre, pravijo, da so se jih naučili na paši. Učili so jih starejši pastirji.

Rok Čeh in Primož Prigl sta se za delavnice odločila, ker ju zanimajo stare pastirske igre, Matjaž Muršec pa zato, ker rad gleda stare igre. Delavnica je bila vsem všeč.

Aleksandra Milošič in Katja Kramberger

Odgovor na članek

»Zbor društva upokojenecv Sv. Urban - Destrnik«

Zaradi neresničnih dejstev, ki mi jih predsednica javno očita v majski številki Občana, se čutim prizadetega in dolžnega, da podam nekaj pojasnil. Zaradi omejenega prostora v Občanu se želim dotakniti le nekaterih točk, ki se konkretno nanašajo na DU, v razčiščevanje osebnih žalitev se ne nameravam spuščati.

1. Izjave predsednice v članku v majski številki Občana niso točne. Ponovno je dokazala, da ne pozna osnovnih pravil pri delu zbora članov. Prav tako ni na tekočem z določili pravil društva.

2. Ni res, da je gospa Radojka Čeh zahtevala potrditev pravil in da zaradi tega predsedujoči dnevnega reda ni mogel niti prebrati do konca. Res je, da je gospa Čeh dobila besedo, ki ji jo je dal predsednik delovnega predsedstva. Potrditev pravil je bila zadnje »poročilo« 3. točke. Pred tem so se zvrstila vsa poročila po sprejetem dnevnem redu. Res pa je tudi, da je predsednica sedela ob delovnem predsedstvu (kjer v tistem delu OZ ne bi smela biti!) in ves čas usmerjala njegovo delo.

3. Na lanskem zboru članov predsednica ni imela nobenega izvoda pravil. Zdaj pravi, da je društvo imelo štiri pravila. Pravila (z dne 20. 4. 1997) niso bila usklajena z novim zakonom o društvih. Prav tako so člani popravljeni naknadno s kemičnim svinčnikom in pisani z več različnimi pisavami, kar je nedopustno.

4. Druga pravila, datirana z 18. 4. 2009 in potrjena na UE, so sprejeta protizakonito. V zapisniku zbora članov (18. 4. 2009) je pod točko »razno« zapisano, da so bile obravnavane spremembe in dopolnitve pravil iz leta 1997, kar ni res. Ko je bila predsednica vprašana, zakaj je ponaredila sklep, je zatrjevala, da so pravila obravnavali in sprejeli v marcu 2009. Tudi to ne drži. Na ta zbor je bilo, po njenih besedah, vabljenih 80 članov društva, kar je v neskladju z zakonom, saj morajo biti na zbor vabljeni vsi člani. Poleg tega je čudno, da so bila pravila sprejeta v marcu, v »glavi« pravil pa je datum 18. 4. 2009. Upravna enota ne kontrolira vsebine pravil, potrdi jih na podlagi sklepa zbora članov. Žal v našem primeru na podlagi nezakonitega sklepa.

5. Na lanskem zboru članov je bil mandat vsem organom društva

potrjen za dobo štirih let. Samo predsednica je dobila mandat za dobo enega leta. Po poteku tega ji je mandat avtomatsko prenehal. Tako meni, kot predsedniku NO, ni potrebno posebej zahtevati njene razrešitve in je zato tudi nisem. Ker ji je mandat potekel, je podpredsednik ne more nadomeščati. Od svoje funkcije ni odstopila ali je zaradi kakršnega koli razloga ne bi bila zmožna opravljati, ampak ji je mandat preprosto prenehal, kakor preneha npr. županu, predsedniku države ipd. Zaradi vsega tega morajo biti po zakonu o društvih in pravilih izvedene nove volitve. Predsednica pa je mimo sprejetega dnevnega reda (!) izsilila podaljšanje mandata za tri leta, kar je protizakonito, saj termin »podaljšanje mandata« v zakonu o društvih sploh ne obstaja.

6. Predlog za novega predsednika lahko poda sleherni član društva in če se predsednica s tem dejstvom ne strinja, je to njena osebna težava.

7. Kot predsednik NO v minulem letu še nisem mogel opozoriti, da člani ne morejo več kandidirati, saj je bil v takrat veljavnih pravilih 21. člen zapisan tako, da je mandat lahko praktično doživljenjski.

Na podlagi ugotovljenih dejstev o (ne)poznovanju pravil in zakonov, lahko upravičeno podvomimo o strokovnosti predsednice in o njeni kvalificiranosti, da poučuje in inštruirala člane UO.

V bodoče pa predsednico prosim, da:

1. si v zapisnik zapiše in upošteva vse opombe oz. opozorila, ki jih damo člani na sestankih (v zvezi z uradnimi ter družabnimi zadevami), da bi se tako izognili njenim kasnejšim neupravičenim očitkom;

2. si ogleda posnetek zadnjega OZ, saj se njen spomin krepko razlikuje od dejanskega dogajanja, kateremu smo bili priča vsi prisotni in za katerega jo je lahko upravičeno sram;

3. naj daje vse izjave v pisni obliki, da jih kasneje ne bo mogla zanikati in se bo mogoče ob njihovem ponovnem prebiranju malo zamislila sama nad seboj.

*Predsednik NO DU Sv. Urban – Destrnik
Janez Horvat*

Morala je vrednota človeka

MORALA, moralnost (lat. mos, mores = običaj) označuje obliko človekovega odnosa do sveta, drugih ljudi in do sebe. Manifestira se v motivaciji postopanja, ocenjevanju moralnih dejanj, dobrih in slabih ... Je potemtakem lahko celota moralnih vrednot in običajev v neki družbi ... Morala se pravzaprav začne tam, kjer človek svojo individualnost usklajuje in podreja zahtevam življenja v skupnosti. Tako morala vključuje pravila, norme, kategorije, ideale, pogosto nepisane predpise, ki veljajo tako za posameznike kot za celotne skupnosti (Wikipedija). Življenjsko, po domače pa bi lahko rekli: »O moralnih vrednotah se ne govori, živi se jih z lastnim zgledom, vsak dan in vsepovsod.« (zgodovinar T. Kregar). To je resnica, ki zagotovo drži. Druga resnica pa je, da so danes taki časi, da premalo govorimo o pravih stvareh, na pravem mestu in prav na glas. In da se veliko (še preveč!) govori (s tem mislim naše vodilne, ki mislijo, da so edini za to poklicani), vendar pa morala od teh besed beži. Tako kot oni bežijo pred moralo. Kaj bi sicer našega župana odvrnilo od obiska predavanja in razprave z uglednima gostjama, ki ga je v petek, 11. junija 2010, pripravila Župnija svetega Urbana Destrnik v okviru zaključka praznovanja ob 340-letnici župnije, če pa se sicer pojavlja in kot govornik na podobnih dogodkih javlja tudi kadar ni povabljen?! Tokrat smo bili povabljeni vsi, srečanja pa smo se udeležili le tisti, ki nas je tema »Morala v svetu, pri nas in v našem šolstvu« pritegnila, tudi zaradi stanja, kakršno je na tem področju v naši občini. Zavedamo se, da zgolj pogovarjanje in ugotavljanje trenutnih dejstev še ne pomeni rešitve, je pa to zagotovo dober začetek za postavitev njenih novih strategij. Tako je peščico zbranih najprej nagovorila gospa Ljudmila Novak (predsednica stranke Nsi, slavistka, bivša evropska poslanka, županja, mati treh otrok in še kaj!) ter spregovorila o osebni morali in morali širše družbe, nato pa nam je s spretno animacijo – motivacijo

pogled na moralo mladih približala še gospa Magdalena Šverc (dr. pedagogike, bivša sekretarka na ministrstvu za šolstvo, pobudnica, organizatorica in izvajalka različnih taborov ter delavnic z mladimi, predvsem pa pedagoški praktik s srcem ...). Ob vprašanih prisotnih se je kasneje razvila zanimiva razprava, na koncu katere smo ugotovili, da se širše družbene moralne vrednote začnejo postavljeni in utrjevati najprej v družini. Kot odrasli jih živimo in se moramo zavedati vpliva, ki ga imamo na otroke ter na druge v okolju, v katerem živimo in delamo. V naši ožji sredini opažamo, da se je v vsakodnevnih medsebojnih interakcijah izgubila osnovna morala, odnos človeka do človeka, medsebojno spoštovanje, ki ni pogojeno z družbenim položajem in denarjem. Veliko bi nam pomenilo, če bi naše občinsko vodstvo resnično poslušalo in slišalo tudi mnenja navadnih občanov, vseh, ne le izbrancev in legitimno izvoljenih predstavnikov občanov. Ti lahko govorijo. Velikokrat do sogovornikov celo neodgovorno in ponižujoče. Zelo žalostno pri tej enosmerni komunikaciji je, da niso sposobni poslušati in slišati druge strani, se pravi poslušati in slišati občanov. Ob nastanku problemov pa imamo vsi hitro preprosto rešitev, imenovano pogovor. Brez pogovora ni dogovora. Tako se na tem mestu ponuja odgovor na članek v aprilski številki občana, v katerem je avtorica pisala o liku uspešnega politika, pri tem pa pozabila, da je temelj uspešnosti politika prav v govorni komunikaciji, poslušanju in slišanju druge strani. Vsi pričakujemo, da bi bila tudi pri nas morala na nivoju, kjer bi veljalo pravilo moči argumentov in ne moč diktature.

*Vladimir Vindiš /Lista za Urban
Občan - 29. julij 2010*

Letna šola v naravi

Z ladjo v Piran smo odpluli,
tam veliko novega odkrili,
se na soncu veselili,
in novim dogodivščinam naproti napotili.

Veliko je stvari,
ki smo si jih ogledali,
domov še radi ne bi šli,
a smo vendar morali.

Špela Sluga, 5. a

Letna šola v naravi

V ponedeljek, 14. junija, smo se učenci 5. razreda z učitelji odpravili v letno šolo v naravi. Prispeli smo v dom Burja na polotoku Seča. Razdelili smo se v bungalove, v vsakem nas je bilo 8. Plavanje smo imeli vsak dan dopoldan in popoldan. V ponedeljek smo preverjali plavanje, da so nas lahko razdelili v skupine po sposobnostih. V petek smo plavali za srebrnega delfinčka. Z ladjo Solinarka smo odpluli v Piran. Ogledali smo si akvarij in videli veliko zanimivih vodnih živali ter rastlin. Šli smo tudi na Tartinijev trg in si kupili sladoled. Imeli smo tudi naravoslovje, in sicer dopoldan ter popoldan. Obiskali smo vrt kaktusov, ki ga vzdržuje gospa Magda. Kaktuse smo lahko tudi kupili. Pri naravoslovju smo si ogledali Formo vivo, kope na prostem in si izdelali čudežno vrečko, napolnjeno s sivko ter soljo. V petek smo pospravili svoje stvari in se odpravili domov. Ustavili smo se še v Postojnski jami, kjer je bilo zelo lepo. Odpeljali smo se do šole, kjer so nas že čakali starši. V šoli v naravi je bilo zares zelo lepo.

Špela Sluga 5. a

Vrt kaktusov

V četrtek smo si ogledali vrt kaktusov. Tam nas je sprejela gospa Magda, ki skrbi zanje. Povedala nam je, kako je treba skrbeti za te čudovite rastline. Najvišji kaktus meri 7 m, najstarejši je star kar 55 let. Nato smo si ogledali njeno zbirko. Kaktusi so zelo različni – veliki, majhni ... Nekaj smo si jih lahko tudi kupili. Nato smo se odpravili nazaj v dom Burja. Bilo je zelo zanimivo.

Vita Volgemut 5. a

Ladja SOLINARKA – Piran

V ponedeljek smo se peljali v Piran z ladjo Solinarka. V Piranu smo šli v akvarij. Učiteljica nam je pokazala možička, po katerem vemo, kakšno bo vreme. Povedala nam je tudi, da imajo v Piranu najboljši sladoled, zato smo se prepričali in ga poskusili. Bil je odličen. Ko smo pojedli, smo se peš odpravili proti ladji. Tam smo poslušali, kako kiti svoje punce osvajajo z glasom (petjem). Med vožnjo je kapitan razdelil razglednice z napisom Solinarka. Zahvalili smo se za vožnjo in se vrnili v dom Burja.

Anja Čuček 5. a

Lekarne Ptuj – ponosni na dosežke

Lekarne Ptuj v letu 2010 zaznamujejo štirje pomembni dogodki. Pridobili smo certifikat kakovosti ISP 9001:2008, odprli smo lekarniško podružnico Destrnik, lekarni Breg in Gorišnica praznujeta deset let obstoja. Z lekarniško podružnico na Destrniku imamo v Lekarnah Ptuj že osem organizacijskih enot. Lekarniška podružnica je majhna, obsega vsega 37 kvadratnih metrov, vendar je za občane Destrnika velika pridobitev. Približevanje osnovnega zdravstva, kamor sodi tudi lekarniška dejavnost, prispeva h kakovosti življenja ljudi v manjših krajih. Seveda smo odpiralni čas prilagodili času, ko tam dela tudi zdravnik, s ponudbo izdelkov in storitev pa se bomo kljub majhni kvadraturi skušali čim bolj približati potrebam lokalnega okolja. Nerešeno pa ostaja financiranje – ne samo majhnih lekarn, ampak lekarniške dejavnosti nasploh. Samo na račun povečanih obremenitev vseh zaposlenih lekarniški javni zavodi poslujemo pozitivno. Žal ostaja zato neizkoriščen velik potencial, ki ga predstavlja znanje strokovnih delavcev v lekarnah. Majhne, manj obremenjene lekarne, predstavljajo zato za pacienta prednost – ne samo zaradi dostopnosti in prijaznosti, ampak tudi in predvsem zaradi časa, ki ga magister farmacije lahko nameni posamezni osebi. Posluh za potrebe ljudi, razumljiva in izčrpna informacija, prijaznost – vse to in še veliko več odlikuje magistra farmacije Bojana Potrča, ki vodi našo podružnico na Destrniku. Tudi leto 2000 je bilo tako polno dogodkov, kot je leto 2010. Pred desetimi leti smo odprli dve novi lekarni – na Bregu in v Gorišnici. Z lekarno Breg, ki jo vodi magistra farmacije

Stanislava Novak, so bile uresničene želje in potrebe prebivalcev desnega brega Drave. Strokovnost in predanost ter izjemno prijaznost obeh sodelavk so obiskovalci že drugo leto zapored nagradili v akciji »Naj lekarna«. Lekarna Gorišnica je zapolnila praznino med Ptujem in Ormožem. Lekarno, ki jo vodi Srečka Mileta, mag. farm., odlikuje visoka strokovnost in etična zavezanost. V javnem zavodu imamo še naslednje organizacijske enote: lekarne Ptuj, Majšperk, Kidričevo, Budina-Brstje (v TC Qlandia) in lekarniško podružnico Videm pri Ptuju. Posebnost Javnega zavoda Lekarne Ptuj je sorazmerno veliko število majhnih lekarniških enot. To so ljudem prijazne lekarne, strokovni delavci v njih poznajo ljudi, njihove navade in težave. V Lekarnah Ptuj si kljub kadrovski podhranjenosti vsi zaposleni prizadevamo opravljati dejavnost čim bolj kakovostno in dati širšemu okolju več, kot je naše osnovno poslanstvo. V tem letu smo osveščali o domači lekarni in pravilnem uničevanju odpadnih zdravil, o pomenu zdravega življenja ter o prebavnih težavah na počitnicah. V septembru bomo sodelovali na Dnevu slovenskih lekarn, ki je letos namenjen varni uporabi zdravil pri starostnikih. Da bi zagotovili kakovost storitev za naše uporabnike, da imamo vse procese ustrezno vodene in nadzorovane, da bi čim bolj racionalizirali poslovanje, da zagotavljamo sistem delovanja z najmanj možnimi napakami, smo se odločili pridobiti certifikat kakovosti ISO 9001:2008. Zavedamo se, da s tem delo še zdaleč ni končano. Certifikat pomeni zavezanost kakovosti in nenehnemu izboljševanju na vseh področjih dela ter v vseh organizacijskih enotah Javnega zavoda Lekarne Ptuj. 4. maja smo uspešno prestali certifikatsko presojo in v torek, 22. 6. 2010, smo slovesno prejeli certifikat ISO 9001:2008. Pridobiti certifikat kakovosti – to je za kolektiv Lekarn Ptuj velik projekt. Izpeljali smo ga z aktivnim delom in veliko zagnanostjo ter dobrim medsebojnim sodelovanjem. Zato velika HVALA vsem sodelavcem, ki ste idejo podprli in še večja hvala vsem, ki ste pri tem aktivno sodelovali.

*Darja Potočnik Benčič, mag. farm., spec.,
direktorica Lekarn Ptuj
Ptuj, 29. 6. 2010*

Pustni karneval PANČEVO 2010 v Srbiji

V petek, 18. junija 2010, smo se člani Prosvetnega društva Prvenci-Strelci v opravi PAJKOV in društva Koranti DEMONI iz Vidma v zgodnjih jutranjih urah odpravili na avtobus. Krenili smo s Poslančičeve domačije in nadaljevali pot do mejnega prehoda Gruškovje – Macelj, kjer smo prečkali mejo z Republiko Hrvaško. Vožnja skozi Hrvaško je bila zelo dolga, imeli smo veliko zanimivih postankov. Na avtobusu je bilo zelo živahno in »pevsko«. Po nekaj urah naporne vožnje smo prispeli na mejni prehod s Srbijo. Cariniki in obmejni policisti so bili zelo prijazni, hitro so nas spustili naprej, ker niso imeli časa, na sporedu je bila namreč nogometna tekma svetovnega prvenstva.

Prevozili smo Beograd in prispeli do Pančeva, kjer smo se namestili v sobe. Časa smo imeli zelo malo, ker nas je že čakala večerja in potem predstavitev pustne skupine na glavnem odru. Za na glavni oder so se oblekli samo štirje naši pajki, da so nas predstavili in napovedali za naslednji večer. Bilo je preko štirideset nastopajočih skupin. Po predstavitvi smo imeli prost večer. Odpravili smo se po mestu in obiskali veliko lokalov z zelo dobrimi lepinjami in čevapčiči. Poskusili smo vse, kar sem nam je zdelo dobrega. V zgodnjih jutranjih urah smo komaj čakali kopalnico in tuš.

V soboto smo se po zajtrku odpravili v Beograd. Tam smo si na Dedinju ogledali Titov grob, muzej in hišo cvetja. Zelo lepo, zanimivo in poučno. Avtobus nas je kasneje odpeljal v največji srbski park Kalemegdan, ki je obdan z obzidjem in se vzpenja zelo visoko nad mestom. Pot do vrha je bila naporna in komaj smo čakali, da pridemo do kake osvežitilne pijače. S terase enega od lokalov nas je prepodil dež in nas na poti do avtobusa pošteno namočil.

V Pančevu nas je že čakalo pozno kosilo in največji spektakel

našega izleta. Ob 19.00 smo morali biti vsi iz skupine na recepciji hotela oblečeni v kostume. Čakala nas je vodička, ki nas je pospremila do karnevala. Z nami so šli tudi koranti, ki pa so bili hitrejši od nas in so s seboj vzeli tudi našo vodičko. Tako smo ostali brez nje, prepuščeni ulicam mesta. Po kaki uri hoda smo končno uspeli najti začetek povorke. Z nekaj zapleti smo dobili zaporedno številko 28 in se postavili v vrsto.

Karneval je bil zelo dolg in zanimiv. Vse je potekalo v mračnih in nočnih urah pod žarometi. Obiskovalci so bili zelo prijazni in navdušeni nad našimi idejami ter dobrim programom. Slovence so nas sprejeli z odprtimi rokami in nam izkazali zelo veliko spoštovanje. Proti polnoči smo prišli v sobe, da smo končno lahko sneli naše maske in spet postali pravi Slovenci.

Bili smo utrujeni in zelo lačni, zato smo ponovno napolnili naše želodčke s čevapčiči, pleskavicami in vešalicami. Pustno rajanje je trajalo do zgodnjih jutranjih ur. Spali smo zelo malo, a zato bolj hitro ... ha ha.

In že je bila nedelja, jutranji zajtrk, kasneje pa obisk največje kitajske tržnice v Pančevu. Tam smo bili dve uri prosti, da smo lahko malo nakupovali, saj so cene zelo nizke. Kupili smo veliko lepih stvari. Časa je hitro zmanjkalo, smo si ga pa vzeli toliko, da smo naročili še zadnje porcije odličnih čevapčičev. Poslovali smo se od naših hotelirjev in se skozi Beograd po isti poti napotili proti Sloveniji. Vrnili smo se v poznih nočnih urah. Izlet in PANČEVSKI KARNEVAL – to je bilo nepozabno doživetje za male in velike. Komaj čakamo naslednje leto, ko se bomo spet podali novim dogodivščinam naproti.

Nuša Drevenšek, 4. a, z mamico in Markom

Uspešne mlade raziskovalke

Na spletnih straneh Zveze za tehnično kulturo Slovenije je zapisano: »Mladinsko raziskovalno delo na šolski, regionalni in državni ravni je oblika obšolskih in izvenšolskih dejavnosti, s katero mladi nadgrajujejo in dopolnjujejo v šoli pridobljeno znanje, mu dodajajo praktično vrednost ter se interesno usmerjajo v različna področja znanosti. S tem si mladi utrdijo zaupanje vase, v svoje delo in razmišljanje, ocenijo svoja predvidevanja ter spoznanja, naučijo se jasno in javno izražati svoja mnenja, razvijajo določene spretnosti, pomembne za življenje in kritično razmišljanje, poleg tega pa razvijajo (zdrav) tekmovalni duh ter se navajajo in usposablajo za učinkovito predstavitev znanja. O svojem delu imajo možnost razpravljati s strokovnjaki in ga javno predstaviti, projekte se naučijo izvajati v obliki zaokroženih elaboratov. Razviti želimo sodoben model vseživljenjskega učenja skozi proces priprave, izdelave in predstavitve raziskovalnih nalog, ki bo omogočil tesnejše povezovanje nadarjenih mladih kadrov ter njihovih šol z univerzami, raziskovalnimi inštituti, še posebej pa z gospodarskimi subjekti in drugimi nosilci razvoja.«

Tega se na šoli še kako zavedamo. Korenine raziskovalnega dela na naši šoli segajo v devetdeseta leta, ko so se mladi raziskovalci pod mentorstvom učiteljic Bojane Kolenko in Marjane Kopušar z raziskovalnimi nalogami prvič predstavili na regijskem srečanju mladih raziskovalcev. Od takrat je naša šola na omenjenem srečanju prisotna vsako leto. Do sedaj so mladi raziskovalci dosegli vidne rezultate

na regijski in tudi na državni ravni.

Mlade raziskovalke Nastja Sluga, Mateja Kovačič in Saša Koletnik so si letos izbrale temo s področja gradbeništva in arhitekture. V nalogi EKO ali BIO? so raziskale gradnjo EKO in BIO hiše, prednosti in slabosti teh gradenj ter z anketo preverile poznavanje obeh pojmov. Ob pomoči svojih staršev so si na terenu ogledale tipično BIO in EKO gradnjo. Čeprav je naloga na področnem srečanju dosegla srebrno priznanje, je pa bila na državnem srečanju mladih raziskovalcev v Murski Soboti zlata. Učenke so za najboljšo nalogo s tega področja dobile tudi posebno nagrado, brezplačno udeležbo na raziskovalnem taboru.

Dragica Pešaković

Zlate raziskovalke Nastja Sluga, Mateja Kovačič in Saša Koletnik

Glasba združuje – Musik verbindet

Šolsko partnerstvo z Ljudsko šolo Wildon traja že dve šolski leti. Letos je bilo naše sodelovanje zaznamovano z glasbo. V juniju smo pripravili dva koncerta, enega v Wildonu in drugega v Destrniku. V četrtek, 11. junija, smo se s približno 50 učenci odpeljali v Wildon, kjer so v dopoldanskih urah stekle zadnje priprave na skupni koncert. Popoldan smo v slavnostni dvorani Wildonskega gradu zapeli skupaj otroci Osnovne šole Destrnik-Trnovska vas in Ljudske šole Wildon. Združila nas je glasba, ki je res brez meja.

Teden dni kasneje, 17. junija, smo bili gostitelji mi in v enaki zasedbi smo priredili še koncert v telovadnici OŠ Destrnik-Trnovska vas. Da pa je bil dan resnično nekaj posebnega, smo ga že od samega začetka izpeljali malce drugače kot sicer. Na šoli v Destrniku smo imeli v dopoldanskih urah medgeneracijsko srečanje učencev, njihovih staršev, starih staršev, vaščanov občin Destrnik in Trnovska vas. Učencem so gostje v najrazličnejših delavnicah pokazali, kako je bilo nekoč. Spoznali so pastirske igre, zapeli ljudske pesmi, zaplesali ljudske plese, pekli »krapec« in kruh, izdelovali rože iz najrazličnejših materialov, pripravili pogrinjke, pletli

...

Popoldan pa smo se zbrali v telovadnici. Priključili so se nam učenci Ljudske šole Wildon z gospo ravnateljico Christo Dörr in s spremljevalkami. Glasba je ponovno preplavila naša ušesa in združila učence v eno. Goste je pozdravil tudi župan Občine Destrnik g. Franc Pukšič, ki je takšno sodelovanje pozdravil in zaželel še več podobnih srečanj.

Katja Gajzer

Pogovor z baletno plesalko

Pogovarjala sem se z Alenko Kostrevc, ki je po poklicu baletna plesalka.

Zakaj ste se odločili za ta poklic in kaj vas je navdušilo za to delo?

Navdušil me je predvsem balet, najbolj pa spretnost plesalcev, ki so plesali na prstih, se vrteli a niso padli. Ko sem bila majhna, pa so me najbolj navduševali kostumi in to, kako so bile plesalke naličene. (smeh)

Ali ste težko našli zaposlitev?

Ja. Za plesalce je zelo malo delovnih mest in med njimi vlada velika konkurenca.

Ali vas družina podpira pri vašem delu?

Ja. Od malih nog sta me podpirala oče in mama, zdaj pa tudi moj fant. Zelo pomembno je, da imaš dobro podporo. (smeh)

Opišite svoj delovni dan.

9.30 do 10.30 – ogrevanje

10.00 do 11.15 – trening

11.30 do 14.00 – vaje za predstavo

14.00 do 18.00 – čas za kosilo, počitek in pripravo opreme

18.00 do 18.30 – če je predstava, se je treba pripraviti, obleči in naličiti. Če je ni, pa imamo od 18.00 do 22.00 – vaje za predstavo

Tako je vsak dan – razen nedelje.

Kaj bi svetovali mladim, ki se odločajo za ta poklic?

Svetujem, da pridno in trdo delate, da redno hodite na vaje, dobro poslušate učitelja, ko razlaga snov in popravlja, ko kaj naredite narobe, ter da to popravite. Treba je imeti jekleno voljo in vztrajati.

Ana Vertič, 7. a

Občan - 29. julij 2010

Intervju

Na pogovor sem povabila gospo Tatjano Vogrinec Burgar.

Kateri poklic opravljate?

Po poklicu sem univerzitetna diplomirana pravnica.

Kakšno je to delo? Ali vam je všeč?

Delo pravnika je raznoliko in odgovorno. Opravljam ga z veseljem.

Kaj vas je pritegnilo k temu poklicu?

Že ob koncu osnovne šole, ki sem jo obiskovala v Destrniku, sem jasno vedela, kaj želim postati, zato sem sledila svojim poklicnim sanjam in zdaj jih uresničujem vsak dan. Vedno sem težila k pravičnosti in to mi opravljanje mojega poklica omogoča.

Katere šole je potrebno končati za ta poklic?

Potreben je študij na pravni fakulteti, opravljeni izpiti in uspešen zagovor diplomske naloge.

Ali se ob delu še dodatno izobražujete? Kje in kako?

Končujem podiplomski magistrski študij na Pravni fakulteti Univerze v Mariboru. Na Višjem sodišču v Mariboru sem opravila tudi sodniško pripravništvo. Glede na to, da delam v gospodarstvu, ves čas pridobivam še druga ustrezna specialna znanja. Glede na naravo poklica in spreminjanje zakonodaje je potrebno vsakodnevno spremljanje prepisov.

Ali ste težko našli zaposlitev?

Z zaposlitvijo nisem imela težav. Ker sem diplomirala z odliko oziroma z 10 (cum laude), so se mi odprla številna vrata. Prvo redno zaposlitev sem na podlagi večfaznega postopka izbire kadrov dobila v gospodarstvu, kar sem si vedno želela. Zaposlila sem se v pravni službi družbe Talum d. d. v Kidričevem. Delo v pravni službi mi je dalo širino, saj sem se srečala z vsemi področji prava: z gospodarskim, s kazenskim, civilnim, z delovnim in drugimi področji.

Kje ste zaposleni?

Zaposlena sem v vodstvu družbe Elektro Maribor, podjetja za distribucijo električne energije d. d., s sedežem v Mariboru, in sicer na delovnem mestu svetovalke uprave. V družbi je 850 zaposlenih.

Opišite svoj delovnik.

Delovnik je zelo razgiban. Moje delo je vezano na delo predsednika uprave. Pokrivam pravno področje, predvsem upravljanje družbe. Ukvarjam se s specialnimi pravnimi vprašanji, z zastopanjem družbe navznoter in navzven. Trenutno smo vsi usmerjeni v reorganizacijo slovenske energetike.

Nekaj časa mi vzame tudi delovanje v Združenju delodajalcev

Slovenije, v sekciji za energetiko. Sem članica Združenja Manager in članica Pravniškega društva Maribor.

Kako vaš poklic vpliva na družino?

Veliko časa preživimo v službi, zato je potrebno vsakodnevno usklajevanje družinskega in poklicnega življenja. Z možem sva oba zaposlena, zato se morava veliko pogovarjati, se usklajevati in sklepati kompromise, da naše družinsko življenje čim manj trpi. V veliko pomoč pri varstvu hčerke Lucije nama je tudi moja mama.

Kako naporno je vaše delo?

Moje delo je zelo zanimivo in mi ne predstavlja velikega napora, saj ga opravljam z veseljem in sem se že kar navadila na hiter ritem življenja.

Komu izmed mladih, ki sedaj izbirajo poklice, bi priporočili ta poklic? Zakaj?

Univerzitetni diplomirani pravnik ima možnost zaposlitve v vseh vejah gospodarstva in državne uprave. Odločitev za državno upravo ali gospodarstvo je odvisna od osebnostnih lastnosti posameznika. Poklic daje posamezniku širino in možnost boljšega razumevanja dogajanja v družbi. Vse temelji na predpisih. Vsak pravnik z izvajanjem zakonodaje na svoj način prispeva k vzpostavljanju reda v družbi. Zraven strokovnega znanja so za tako delo pomembne tudi osebnostne lastnosti. Te po mojem mnenju odlikujejo dobrega pravnika. Imeti mora občutek za pravičnost.

Naštete nekaj dobrih in slabih lastnosti poklica.

Sama ne vidim izrazitih slabih lastnosti poklica, ker sem si ga vedno želela opravljati. Največja poklicna sreča je, če svoje delo rad opravljaš, če z veseljem in navdušenjem hodiš v službo, potem tudi težja in stresna obdobja v poklicnem življenju laže premagaš.

Najlepša hvala za ta pogovor in nasvidenje.

Svetovno prvenstvo v nogometu

Pogovor s Tanjo Hauptman, ki se je kot navijačica slovenske izbrane vrste udeležila svetovnega nogometnega prvenstva v Južnoafriški republiki.

Občan: Od kod ideja, da bi potovala na prvenstvo?

Tanja: Želja je bila prisotna skozi celotne kvalifikacije, udeležila pa se je le nekaj tednov pred začetkom prvenstva. Evforija se je zame začela že v času kvalifikacij, ko smo z družbo v Ljudskem vrtu naše fante zvesto spremljali na njihovih tekmah, tudi na odločilni, ko nam je sredi Maribora uspelo premagati »veliko Rusijo.«

Nogomet je v svoji najlepši podobi povsem idiličen. Uspeva mu, kar politiki ne: na tribunah in pred TV-zasloni združuje ljudi in jim vsaj za 90 minut odvzame resnejše skrbi ali poskrbi, da pozabijo na spore. In prav to je zame ta igra – trenutek sprostitve, občutka pripadnosti, strasti ter enotnosti na igrišču in ob njem.

Ker sem drzna in avanturistka po duši, sem v življenju doživela že marsikaj. In verjemite mi, po vzdušju na tekmi proti Rusiji v Mariboru, sem vedela, da se bo 11. junija svet za en mesec ustavil, saj bodo vse oči usmerjene na jug Afrike, kjer bodo na skrbno negovanih zelenicah lahko poplesavala telesa ta trenutek najboljših nogometašev sveta. Neizmerna želja po tem, da pospremim naše fante v Afriko, je visela v zraku vse od 18. novembra lani, ko nam je uspel preboj na prvenstvo, epilog pa je dobila nekaj tednov nazaj, ko sem se odločila, da v sklopu svoje vinske zgodbe odpotujem na jug afriške celine tudi sama.

Občan: Lahko opišete potovanje, kako dolgo je trajalo?

Tanja: Potovanje je trajalo 15 dni. Našo pot smo začeli 11. junija na dunajskem letališču, od koder smo poleteli v Kairo. Iz Egipta nas je pot po zraku vodila do Johannesburga, glavnega mesta Južnoafriške republike. Tam so se naše dogodivščine šele zares začele. Vse dni smo bili razpeti med nogometnim vzdušjem in lepoto pokrajine. V sklopu nogometnih tekem, ki so potekale v Polokwanah, Johannesburgu in Port Elisabethu, smo si ogledali še okrog 3500 km južne Afrike. Bili smo v njihovem največjem nacionalnem parku Krüger, ki ima tolikšno površino kot Slovenija, v Swazilandu, državi sredi Južnoafriške republike, Cradocku, East Londonu ...

Občan: Ste na poti srečali tudi navijače iz drugih držav?

Tanja: Seveda. Srečanje navijačev in mešanica kultur je najbolj nepozaben del tega potovanja. Ko na enem koncu sveta srečaš toliko različnih ras in kultur, ki diha vsak za svojo državo, a so hkrati odprti, družabni, polni pozitivne energije, strpni do drugačnosti, patriotsko razpoloženi, ponosni na svoj narod ... Izredno pozitivno so me presenetili tudi domačini, ki so gostoljubje izkazovali na vsakem koraku. Ne spomnim se niti enega negativnega dogodka v zvezi z njimi, mnogi bi jih morali vzeti za vzor.

Od navijačev mi bodo v spominu ostali Egipčani, ki se jim žal ni uspelo uvrstiti na prvenstvo, ker so jih na koncu

premagali Alžirci (naši prvi tekmeči). Z njimi smo se srečali na letališču v Kairu, kjer so nas rotili, naj premagamo Alžirce in se maščujemo za njihov poraz. Očitno so bile njihove želje uslišane.

Najboljši vtis so name naredili navijači Argentine in Urugvaja. Lahko rečem, da sem bila nad njimi očarana, saj so s svojim petjem, plesom in energijo nabirali moje simpatije na vsakem koraku. Uspelo mi je menjati našo zastavo za dres Diega Forlana (urugvajski desetka), lahko bi pa menjala še veliko več, če bi na to mislila že v Sloveniji. Še zdaj mi je žal, da nisem vzela malo več »slovenskih« rekvizitov, saj so me argentinski navijači okupirali in bi najbrž zamenjali še spodnje perilo, če bi na njem pisalo: Slovenija.

Potem so bili tukaj še Srbi, Nemci, Angleži, Španci, Italijani, Japonci, Nizozemci ... Stike sem navezala s toliko različnimi ljudmi, da ne bi bilo pošteno, če bi izpostavljala posameznike.

Občan: Kakšni so bili občutki na tekmah?

Tanja: Občutki pred tekmami, na in po njih se ne dajo opisati z besedami, potrebno jih je doživeti. Nepopisno lepo je na drugem koncu sveta srečati Slovence, slišati himno na stadionu, Golico in Dviga Slovenija zastave, po zmagi videti tisoč in eno našo zastavo, ki plapolja na afriški celine; stisniti roko nasprotnim navijačem pred tekmo in po njej, dihati z našo izbrano vrsto, se veseliti gola, vzklikati Koren, Birsa, Ljubljankič, ponavljati zmagovalni ples naše reprezentance, katerega slika se je znašla tudi v enem izmed lokalnih časopisov; videti nasmejane in hvaležne obraze domačinov, ki se med tekmo naučijo slovenske navijaške vzklike in so do 90. minute že čisto v naših barvah ter mahajo z zastavicami, na katerih piše »I feel Slovenia«; ples med polčasi ob zvokih Shakire, Beyonce in njihov Ke nako; animacije pred tekmo, ples na odrih Coca Cole, podpisovanje in pisanje posvetil na velike žoge okoli stadiona, pihanje v vuvuzele, slikanje z makarapani (čelade), vzklikanje »USA, but not today« (Amerika, ampak ne danes) in »Rooney, who the f*** is Rooney« (Rooney, kdo ... je Rooney) ... Verjamem, da takšno vzdušje nikogar ne bi pustilo hladnega. Vsem privoščim, da bi ga kdaj doživeli v živo.

Občan: Mediji so opozarjali na nevarnosti, ste navijači kakšno občutili na svoji koži?

Tanja: Mediji so res veliko poročali o kriminalu, mogoče celo malce pretirano. Priznati moram, da me je bilo precej strah, tudi po prvih vtisih po pristanku ta občutek ni izginil, ker sem potrebovala nekaj dni, da sem se navadila na ograje in bodeče žice okrog hiš. A ko se privadiš na klimo, zimo in hitro temo (sonce zaide okrog petih popoldan), zaščitne ograje ter barvo kože, lahko samo še uživaš. Seveda je treba upoštevati osnovna pravila, na katera moramo biti pozorni tudi v naši domovini. Je pa res, da je Johannesburg 3,5-milijonsko mesto, ki je znano kot eno večjih središč kriminala na svetu. Zato se po njem ne sprehajaš sam in v temi ter paziš na osebne stvari. Sama sem vse to upoštevala in se tako izognila vsem neljubim dogodkom.

Občan: Kakšen vtis si si ustvarila o Južnoafriški republiki?

Tanja: Če pozabim na strah pred kriminalom, je dežela izjemno lepa in polna kontrastov. Vprašanje je sicer, v kolikšni meri smo lahko zaradi Fife in nogometa spoznali resnično Afriko, a vrnili smo se polni čudovitih vtisov, s fotografijami naravnih znamenitosti, čudovitih pokrajin in živali. Afrika je v zimskem času (čez dan 20, zvečer okrog 0 stopinj) precej zelena, pretežno črnsko poseljena, domačini so izjemno prijazni. V spominu mi bodo ostali nasadi pomaranč in banan, Krügerjev naravni park, kjer nam je pot prečkala družina slonov in so si nas prišle ogledat žirafe, zebre ter antilope. Videla sem velik luksuz v centru Jo`burga, kjer smo imeli priložnost večerjati v hotelu, ki je gostil bivšega nemškega golmana Oliverja Kahna, po drugi strani pa smo en dan kosili v črnskem getu, kjer nimajo otroci popolnoma nič in smo jih izjemno osrečili z golj z navadno čokolado in žogo. Stik z revščino mi je zvil solze na oči, najbolj šokantno pa je spoznanje, da 10-članska družina, ki živi na desetih kvadratih, ni niti malo nesrečna, ampak je to pač njihov način življenja. Da so srečni in neobremenjeni, ne potrebujejo televizije, vsak svojega mobilnega telefona, določenih znamk oblačil, raznovrstnih igrač, avtomobilov, nobenih statusnih simbolov. Čas se z njimi res ustavi, slike vsakdana pa razširijo obzorje in odprejo oči.

Občan: Kako si se privadila na afriško hrano? Kaj ti je bilo najbolj/najmanj všeč?

Tanja: Na afriško hrano se ni težko navaditi, saj je odlična. Naši zajtrki so bili precej podobni evropskim, posebnost je le, da jedo Afričani pri vseh obrokih fižol, bistveno manj pa postrežejo kruha, ki ga Evropejci pojemo veliko več. Navdušili so me naravni sokovi guave, manga in pomaranč. Za kosilo in večerjo smo jedli njihove odlične juhe, različno divjačino v omakah, zelenjavo, krompir in riž. Vse je precej podobno naši hrani, čeprav drugače začinjeno. Na koncu je okus zmeraj potegnil na sladko. Odlične so antilope in krokodilje meso ter različne omake. Poskusili smo tudi »mpami wamse«, posebno vrsto njihovih velikih pečenih gosenic, ki nam jih je domačin serviral po zmagi. Najbrž ni treba omenjati, da smo jih poplaknili z žgano pijačo. Najboljši pa je občutek, ko si olupiš banano ali pomarančo, ki so jo pred teboj utrgali z drevesa.

Občan: Naša reprezentanca je bila uspešna, zbrala je 4 točke, ste bili slovenski navijači ponosni nanje?

Tanja: Naša reprezentanca je bila po dveh krogih celo vodilna v skupini C, na kar smo na vsakem koraku opominjali ostale navijače. Ne bom pozabila hrvaških novinarjev, ki sta bila moja soseda v Polokwanah in sta povedala, da bosta sicer navijala za nas, a naj se kar pripravimo, da bomo gladko izgubili vse tri tekme, ker smo pač preslabi. Po prvi zmagi ju ni bilo več iz sobe.

Seveda smo bili zelo ponosni na naše fante. Uvrstitev na svetovno prvenstvo je res izjemen dosežek, sploh če to uspe državi, ki ima enkrat manj prebivalcev kot samo glavno mesto Južnoafriške republike. Naši fantje so tudi v Afriki veljali za poseben fenomen in majhen čudež. Tudi v časopisih so pisali o njih v samih presežkih in niso skoparili s pohvalami. Oni in seveda tudi mi smo čutili velike simpatije od domačinov ter naklonjenost ostalih navijačev.

Že sami smo žareli od ponosa, ko pa so nas na to, naj bomo ponosni, opominjali tudi drugi, je bilo še toliko bolj ganljivo.

Občan - 29. julij 2010

Na stavnicah nam niso pripisovali nobenih možnosti, mi smo pa zbrali 4 točke, ki bi nas lahko z malce sreče popeljale v osmino finala. A usodna 91. minuta in ameriški gol sta v trenutku, ko so nekateri naši navijači že slavili, pokopala naše veseljačenje. Bilo je boleče, ker se je zgodilo zadnjo minuto, a smo se slovenski navijači hitro združili v skupinico in prepevali še dolgo v noč. Slavje je bilo ves čas vrhunsko in niti pomisliti ne smem, kaj bi bilo, če bi lahko po zadnji tekmi slavil cel stadion v Port Elisabethu ...

Občan: Lahko opišeš celotno izkušnjo?

Tanja: O tej izkušnji bil lahko napisala knjigo. Vse od kvalifikacij, ko sem spoznala fante, lahko bi jim rekla »moja generacija«, ker je v ekipi veliko »letnikov 84«, pa do zgodovinske prve zmage na svetovnem prvenstvu in vseh doživetij v Afriki ... Dogodki in trenutki, ki se zgodijo enkrat v življenju ali pa sploh ne. Občutkov se ne da opisati, povedati ali izraziti z besedami. Afričani bi jim rekli »ayoba time« (čas za zabavo).

Našim fantom se lahko samo zahvalim za vse čudovite trenutke. Dokazali so, da imamo, čeprav smo majhni, veliko srce, ki se lahko postavi po robu vsem nogometnim velesilam. Kot bi rekel gospod Kek: »Pol sveta se je treslo zaradi majhne Slovenije.« Zelo zgovoren pa je bil tudi naslov v angleškem časopisu: »Slovenija – miš, ki rjove«.

Če se nam je sreča v Afriki zadnjo minuto izognila, upam, da nas spet poljubi čez 4 leta, da bomo lahko načrtovali obisk Brazilije, v kateri bo potekalo naslednje svetovno prvenstvo. Našim fantom iskreno čestitam za uspehe, vsem nam pa želim, da bi znali spoštovati vse (ne)uspehe naših športnikov, ker so največji promotorji naše države po svetu. Sploh se ne zavedamo, kaj imamo, bodimo ponosni na to. Patriotizem in ponos sta z vrtnitvijo v domovino tudi v mojem srcu v pozitivnem smislu zelo na visoki ravni. I feel Slovenia in na svidenje na naslednjem evropskem in svetovnem prvenstvu.

Za časopis Občan se je pogovarjala: Kristina H.

Fekalna kanalizacija Vintarovci–Janežovski Vrh

24. junija je bila v mali dvorani Volkmerjevega doma kulture sklicana tiskovna konferenca ob podpisu pogodbe z izvajalcem, ki bo gradil kanalizacijsko omrežje v naseljih Vintarovci in Janežovski Vrh. Projekt fekalna kanalizacija Vintarovci–Janežovski Vrh bo, kot je povedal župan, potekal v dveh fazah. Del omrežja bo odprt že letos, drugi del pa 2011. Vrednost projekta znaša 795.540 evrov, pri čemer bo občina levji delež črpala iz nepovratnih sredstev Službe vlade RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko (v višini 539.811,71 evrov). 119.000 evrov bo dobila iz drugih javnih virov (23. člen ZFO), medtem ko bo 136.728,29 evrov zagotovila iz občinskega proračuna. Pogodbo sta podpisala župan Franc Pukšič in Bojan Emeršič, direktor podjetja EM grad d. o. o., ki je bilo izbrano na javnem razpisu. Razloga, zakaj ravno EM grad d. o. o., sta najcenejša ponudba (624.992,74 EUR.) in dolgoletne izkušnje.

T. U.

OBVESTILO O ODDAJI ČLANKOV ZA NASLEDNJO ŠTEVILKO

Članke za 8. številko časopisa Občan oddajte do 6. septembra 2010 (kasneje le po predhodnem dogovoru z uredništvom) ali pošljite na naslov Občan, Vintarovci 50, 2253 Destrnik; elektronski naslov: clanki@casopis-obcan.si.

Članki naj bodo napisani v pisavi »Times New Roman«, velikost pisave naj bo 12. Največja velikost članka je lahko ena stran v Wordu, daljših člankov v prihodnje ne bomo objavljali.

Priložite fotografije z imeni avtorjev; če boste le-te poslali po elektronski pošti, jih pripravite posebej v priponki (v jpg formatu).

Rokopise oziroma članke, ki niso posneti na disketi ali zgoščenki, zaradi prepisovanja oddajte teden pred navedenim datumom.

Uredništvo

Turistično društvo DESTRNIK VAS VABI NA

29. KMEČKI PRAZNIK,

ki bo 21. in 22. avgusta 2010 pred gasilskim domom v DESENCIH

Sobota, 21. avgust 2010:

18.00 – postavitve klopotca

19.00 – prihod starodobnih vozil

20.00 – zabava z ansamblom VESELE ŠTAJERKE

Nedelja, 22. avgust 2010:

14.00 – povorka starih kmečkih običajev – v DESENCIH

15.30 – kulturni program in podelitev priznanj za urejene hiše

16.15 – zabava z ansamblom SPEV

Za jedačo (domače gibanice) in pijačo bo poskrbljeno. ŠOTOR!

Vljudno vabljeni!

VABILO NA POSTAVITEV KLOPOTCA IN ZABAVNE IGRE

Društvo koranti Destrnik vas v sodelovanju s pizzerijo Pri Mici vabi na postavitve klopotca, ki bo 15. avgusta 2010 ob 15.00 Pri Mici v Janežovcih.

Čakajo vas številne zanimive igre in pester spremljevalni program.

KORANTI DESTNIK IN PIZZERIJA PRI MICI

STROJNO ZEMELJSKA DELA UREJANJE OKOLICE IN VZDRŽEVANJE

Drago Brunčič s.p.

Jiršovci 41
2253 Destrnik

Gsm: 041 580 458

AVTOPREVOZNIK Marjan Tašner, s.p.

Dolac 36, 2253 Destrnik, tel.: 02/753-23-11

Nudimo vam prevoze vseh vrst
gradbenega materiala

GSM: 041/642-916

